XXX. EVFOLYAM, 23. SZÁM | Ára: 1,80 Ft | 1974. JÚNIUS 6.

Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

A LEHEL PIACON

– Szörnyű gyanúm van! Azt vettem meg, amit a múlt héten én árultam Pozsonyban!...

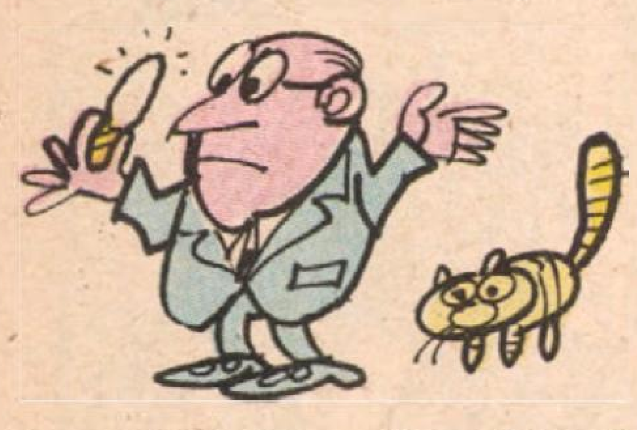
KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

Kedvelem a műanyag holmikat, mert praktikusak, mutatósak. És takarékosságra nevelnek.

Vettem egy nagyon tetszetős, tarka villanyburát, műanyagból. Százas égőt azonban nem tehetek bele, ment olyan ügyesen szerkesztették meg, hogy a szabványméretű villanykörte összeérne a műanyagburával. Az pedig köztudott, hogy egy izzó százas égőt huzamosabb ideig a műanyag közvetlen, szoros társaságában

hagyni kellemetlen következmények nélkül nem lehet. Így hát csak apró mignonégőt csavarhatok bele. Hurrá, hogy én mennyit megtakarítok a villanyszámlán!

Kedvelem a műanyag holmikat, mert mint mondottam, praktikusak és mutatósak. És a szabadidőt is kellemesen, hasznosan el lehet tölteni velük.

Vettem egy halom apróságot a Corvin Áruházban, van közte a fogmosópohártól a zseblámpáig minden, persze, csupa műanyagból. Most azzal töltöm a szabad estéimet, hogy próbálom az árcédulát leszedni róluk. Valami csodálatosan jó ízű ragasztót használhattak ezekhez a cédulákhoz, a műanyag imádja, semmi kincsért sem akar megválni tőle, hiába mosom vízzel, ultrával, körömkefével. Holnap majd lóvakaróval próbálom meg...

Kedvelem a műanyag holmikat, mert... De majd máskor folytatom. Most nem érek rá, mennem kell árcédulákat vakargatni!

2

Sz. F. tatabányai olvasónk mérgesen panaszolja levelében, hogy az ajtó zárjában eltört egy rugó. Szaladt mindjárt a vasáru boltokba, de sehol sem kapott másik rugót, de még új zárat sem. Mit lehet ilyenkor csinálni? — kérdezi olvasónk. Erre hamarjában én sem tudnék felelni, így a kérdés és az ajtó nyitva marad.

De nem sokáig! Mert ahogy bontom tovább a leveleket, egy vastag borítékból mi bukkan elő? Egy szelet kenyér. Még címke is van rajta: a Veszprém megyei Sütőipari Vállalat 5/1-es üzemében sütötték, Ajkán.

És mi van a kenyérben? Egy nagyon ősi, de nagyon praktikus ajtózár: egy rigli. Postafordultával küldöm is Sz. F.-nek Tatabányára az ajkai pékek kenyérbesütött kedves ajándékát, a riglit, amivel addig is bezárhatja az ajtaját, amíg a város boltjaiban ismét lehet majd zárat kapni.

Csak az aggaszt, hogy az ajkai pékek mivel zárják ezután azt az ajtót, amelyikről a rigli a tésztába pottyant?

(r)

RÉG VÁROK A PÉNZEMRE

A Berhidai Építőipari Vállalat pétfürdői üzemegységének hét kubikosa tavaly nyáron három hétig Tapolcán dolgozott. Erre az időre nálam bérelték szállást. Az engem illető 1800 forintot azóta sem kaptam meg a vállalattól, pedig már augusztus 8-án írtam nekik sürgető levelet. De még válasz sem érkezett, nemhogy pénz. Azt hiszem, nem lehet túlzott türelmetlenséggel vádolni, ha azt kérem, hogy csaknem egy esztendő után végre fizessék ki nekem az engem illető pénzt!

Kőszegi Istvánné
Tapolca, Batthyány u. 37.

Az olvasó megkérdezi...

...hol kaphatnánk héthónapos kislányunknak kerek járókát vagy állókát? Szegeden, Békéscsabán, Orosházán, Makón is kerestük már. Volt ahol azt mondták, hogy nem gyártják már. Valóban így van ez? Vagy talán valahol mégis találhatnánk belőle egyet? Persze minél hamarabb, nem pedig akkor majd, amikor a kislányunk már a saját lábán tud érte menni. Kérjük, aki tud valamit ez ügyben, írja meg nekünk: Fazekas Istvánné 6723 Szeged, Hajós u. 13/b.

...meddig szennyezi még a Corvin tér és környékének levegőjét a Népművelési Intézet székházának füstokádó, kormozó kéménye? Mikor történik már végre hatható intézkedés ebben az ügyben?

...miért nem javítják meg a faliórákat a székesfehérvári autóbuszpályaudvaron? Három óra is van a falon, de egy sem jár. Nem telik a költségvetésből az órák megjavítására?

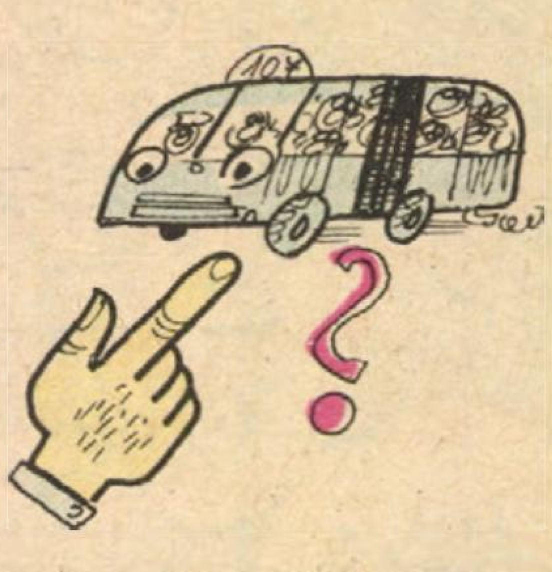
...miért érkeznek késve a lapok Váchartyánba? Évekkel ezelőtt a Ludast például mindig megkaptuk kedden, mostanában viszont csak pénteken érkezik meg, sőt, nem egyszer csak a következő héten kapjuk meg az előfizetett példányt. Mi ennek az oka?

MÉG EGYSZER RÁKOSPALOTA KÖZLEKEDÉSÉRŐL

Újabban egyre több javaslat lát napvilágot egyes lapokban, így a Ludasban is, az újpalotai közlekedés megjavítására.

Ha mód lenne a „régi" rákospalotai lakosok véleményének is helyt adni, igen hálásak lennénk érte.

A mi kérésünk az, hogy a 7/c és a 107-es buszok végállomása maradjon a Bosnyák téren. Amíg az újpalotaiak a 73-assal 5 perc alatt a Bosnyák térre érnek, addig nekünk, ugyancsak a Bosnyák térig 25—30 percet kell utaznunk.

A Bosnyák téren a rákosszentmihályiakkal, a pestújhelyi és zuglói utasokkal együtt viszonylag üres 107-esre szállhatunk. Ha a 107-est kivinnék Újpalotára, akkor mi már arra is alig tudnánk férni. Mi nagyon örülnénk annak, ha olyan járatunk lenne, amellyel 5 perc alatt a Bosnyák téren és 15 perc alatt a Keletiben lennénk. Teljesen érthetetlen, hogy ez miért nem felel meg Újpalotának? És miért akarják mindenáron azt a 107-est kisajátítani, amin négy kerület utasai utaznak tovább a Bosnyák térről? Nem hiszem, hogy mi, a négy kerületből összesen ne lennénk annyian, mint Újpalota lakói!

Németh Endre
Rákospalota

„ELFOGY" A TABÁNI PARK

A benzingőzben élő és számos zajforrástól szenvedő pesti ember, ha csak teheti, Budára menekül friss levegőt szívni. Rendszeres napi sétája közben sokszor tűnődik azon, hogy a felbecsülhetetlen értékű természeti környezetéből minduntalan el-elcsípnek egy-egy darabot.

Budapestnek a Gellérthegy északi lejtőjén és a Naphegy alján elterülő része a Tabán. Szép parkjába jártak a gyerekek játszani, labdázni, a nagyobbak tanulni, olvasni és a nyugdíjasok beszélgetni, pihenni. A park ma is gondozott, szép, de a területe egyre csökken.

Régebben teniszpályát szakítottak ki a parkból, nyilván a tömegsport felvirágoztatása érdekében. Jelenleg szabadtéri színpadot ácsolnak, a füves területből hullámlemezekkel kerítettek el jókorát.

Idejében szólunk: még nem fogyott el a tabáni park egészen. Vessenek véget minden olyan terjeszkedésnek, amely az amúgy is kevés zöldterületből venne el újabb darabokat.

(f. l.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

GARÁZDÁK

A „Ludas Matyi" 1974. április 25-i számában megjelent, „Levélváltás a garázda teherautósról" című cikkben foglaltakat megvizsgáltuk. Vállalatunk mélységesen elítéli a magáról megfeledkezett dolgozókat. Garázda dolgozóinkkal szemben fegyelmi vizsgálatot folytattunk le, és írásbeli figyelmeztetésben részesítettük őket. Hasonló esetek megelőzésének érdekében, okulásul, a most soron következő termelési tanácskozásokon is szóvá tesszük a példátlan garázdaságot. Reméljük, hogy intézkedésünk eredményeképpen a jövőben hasonló eset nem fog megismétlődni.

Attól a kedves dolgozó nőtől pedig, akit sérelem ért, ezúton is elnézést és bocsánatot kérünk.

Droszt Mihály
igazgatóhelyettes
Volán 15. sz. Vállalat

FLAKON

A Ludas Matyi 1974. április 18-i számában megjelent cikkel kapcsolatban vizsgálatot végeztettem a Belvárosi Közért Vállalat 05413. sz. boltjában.

A lefolytatott vizsgálat igazolta a cikk jogosságát, mert ellenőrzésünk idején is találtunk az üzlet eladóterében kihelyezett Citrál-áruk között sérült flakonokat. Igaz, hogy az önkiszolgáló élelmiszerboltban a vásárlónak lehetősége van a kihelyezett áruk között válogatni, ez azonban nem mentesíti az üzletet az alól a kötelezettsége alól, hogy csak kifogástalan árut lehet a polcokra kihelyezni.

Ezért az ilyen jellegű reklamációt a boltvezetőnek mindaddig kötelessége elfogadni, míg a vevő az áruval a helyszínen tartózkodik. Utólagos reklamációra azonban nincs lehetőség, mert a flakon sérülése a vásárló hibájából is előfordulhat. A konkrét esetben azonban a vállalat részéről adott válasz nem volt megalapozott, mert mint a cikk közölte, a vásárló a helyszínről történő távozás előtt élt jogos reklamációjával.

Utasítottuk a Belvárosi Közért Vállalat igazgatóját, hogy a boltvezetőt — aki a jogos reklamációban nem intézkedett — vonja felelősségre.

Egyben felhívtam figyelmét, hogy panaszkönyvi bejegyzésekre történő válaszadásra csak kellő kivizsgálás után, a tények alapos ismeretében kerülhet sor.

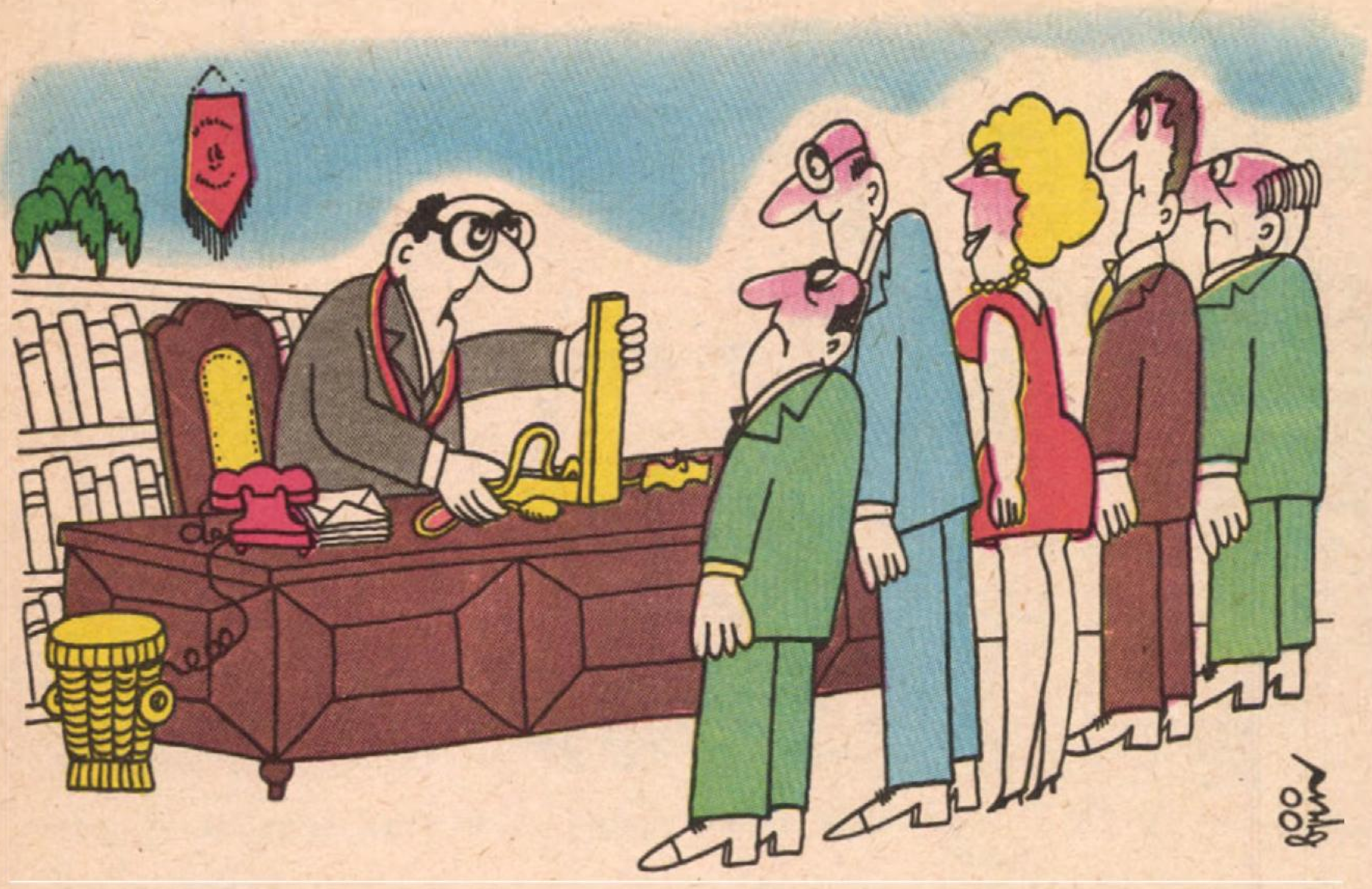
Dr. Nagy Lajos
a Kereskedelmi Felügyelőség vezetője

VAN PLANTA-TEA

„Az olvasó megkérdezi" című rovatunkban megjelent cikkre közlöm, hogy a Planta-teát változatlan minőségben gyártjuk és megrendelésre minden mennyiségben szállítani tudjuk az illetékes budapesti és megyei FŰSZÉRT Nagykereskedelmi Vállalatoknak. Ha az valahol mégsem kapható, az megrendelési vagy áruterítési hibából származik.

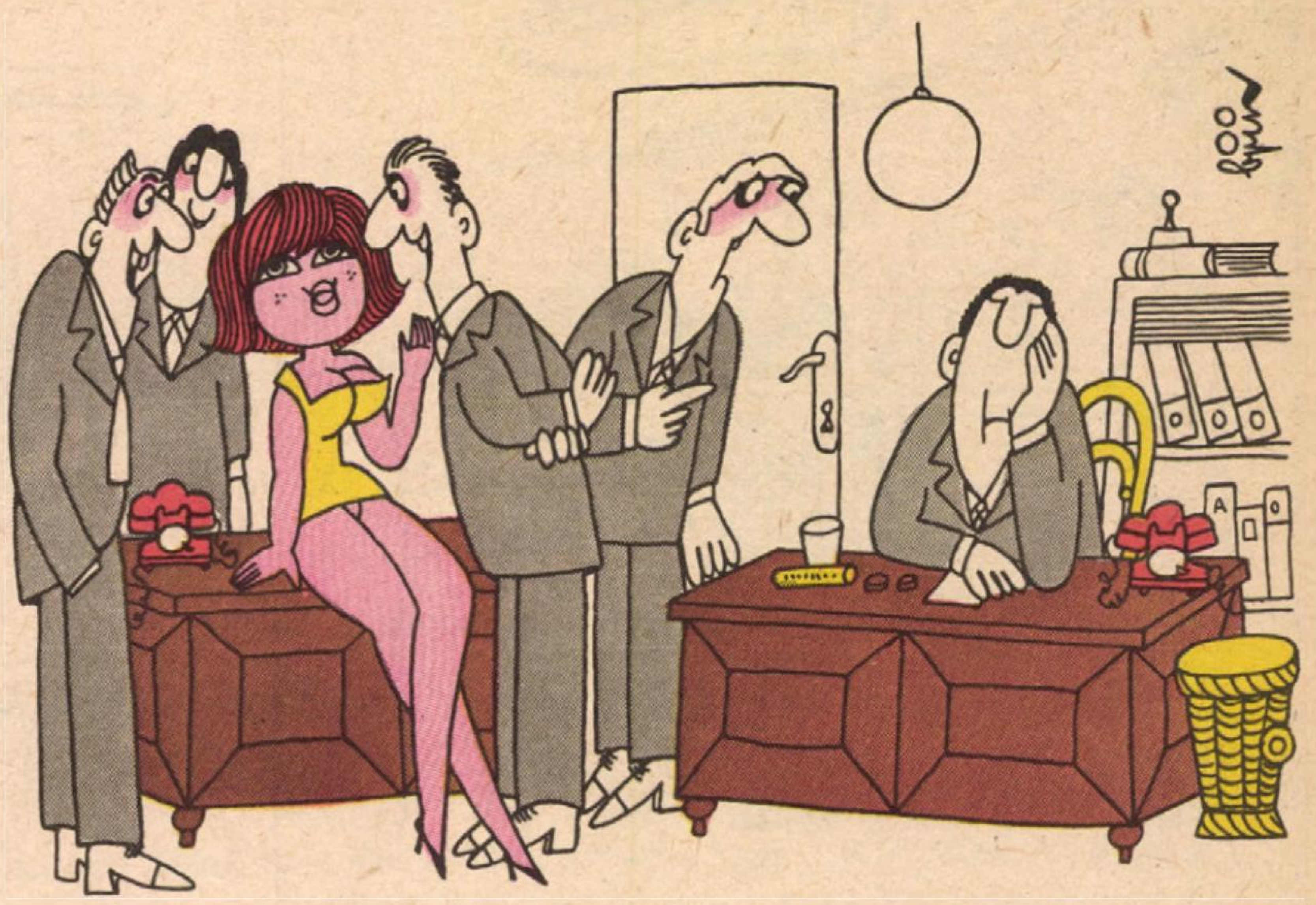
Romváry Vilmos
ker. oszt. vez.,
„HERBÁRIA" Országos Gyógynövényforgalmi Közös Vállalat

HUMANISTA FŐNÖK

– Mielőtt átnyújtanám a prémiumokat, mindenkinek megmérem a vérnyomását...

ÚJ KARTÁRSNŐ

– Mondd, öregem, nem szedsz te túl sok nyugtatót az utóbbi időben?

LÁTOM A JÖVŐMET

Barátom, hogy micsoda élet lesz itt ötven év múlva! — lelkendezett Török, a nagy futurológus.

— Milyen? — kérdeztem, mert azt várta, közben azon gondolkoztam: mi lesz velem holnap, mert hivat a főnököm.

— Kánaán! Aranykor!

— Ne mondd! — mondtam és tudtam, hogy úgyis mondja.

— Reggel felkelsz...

— Már nem jó — legyintettem. Negyven éve minden napom ezzel romlik el.

— Akkor nem kelsz fel!

— Ez jó. De azért fel kell kelnem, hogy megreggelizzem és kimenjek az újságomért...

— Ezért nem kell feltápászkodnod a puha, meleg ágyikódból. Bekapsz két reggeli tablettát és kész.

— Jobban szeretem a tojásrántottát.

— Hol lesz addigra tojás!? — legyintett megvetően.

— Jó, hogy mondod, akkor veszek néhány százat.

— Az újságért sem kell moccannod. Megnyomsz egy gombot és a faladon sorra megjelennek az aznapi újság oldalai, méteres nagyságúra kivetítve.

— Én az utolsó lapon kezdem, aztán a híroldalra lapozok...

— Akkor úgy nyomkodod a gombokat. Ez nem lesz akadály.

— De én a fürdőkádban szeretek olvasni...

— Fürdőkád! Hol lesz az már akkor!? Egy fertőtlenítő szerkezet minden szennyeződést eltüntet rólad.

— Ennek a fiam nagyon fog örülni. De én szeretek lubickolni a langyos vízben. Utána felöltözöm és frissen begyalogolok a munkahelyemre...

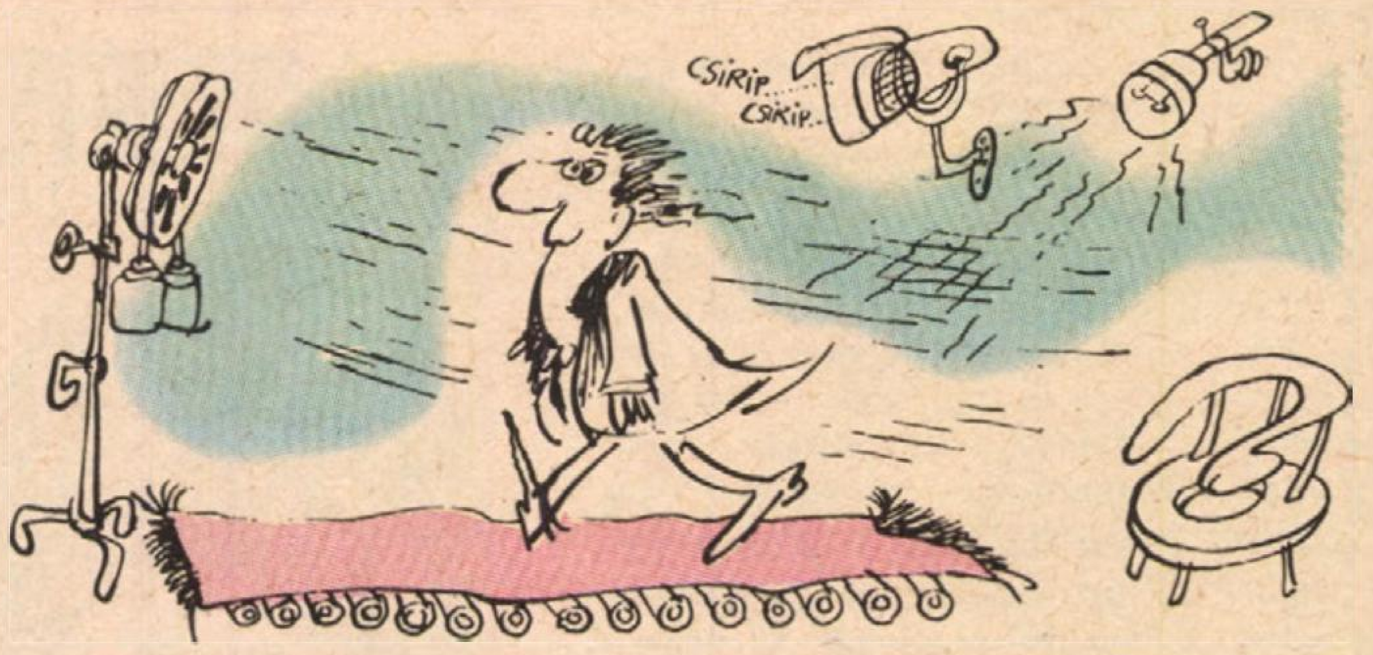
— Gyalogolni sem kell. Az utcákon mozgó járdákon suhannak az emberek, de nem a munkahelyükre, mert addigra minden munkát a gépek végeznek.

— És ki kapcsolja be a gépeket?

— Gépek.

— Ez tetszetős. De mi lesz akkor az én feladatom?

— Élvezni az életet...

— Kimenni a természetbe...

— Felesleges! Lesz egy szerkezet, amely ózondús levegőt fúj a szobádba, közben a hangszórókból madárdal, tücsökciripelés hangzik, a falon pedig csodálatos tájak jelennek meg. Te csak ülsz a fotelban és gyönyörködsz.

— Én viszont túrázni is akarok. Hegyet mászni, futkározni a zöld gyepen...

— Lesz a szobádban egy futószőnyeg, amely különböző sebességgel szalad a lábad alatt. Ezen helyben jársz és ugyanazt éred el, mintha túráznál.

— De én le akarok heveredni a gyepre...

— Összehajtható gyepszőnyeged lesz...

— Egy pohár hideg sört akarok inni...

— Bekapsz egy sörpasztillát...

— Meg akarom fogni egy gyönyörű lány kezét...

— Semmi akadálya! — egyezett bele.

— De ezt, remélem, nem vetítve kapom...

— Nos, itt még nem tökéletes a dolog, de vannak elképzeléseink. Tulajdonképpen ha a saját kezedet fogod meg, ugyanolyan érzés. Csak valami illúziópótló tablettát kell kitalálni...

— És a gyerekek, hogyan születnek majd?

— Lombikban, megtervezve, hiba nélkül.

— Ezek a lombik-gyerekek, ha felnőnek, hibátlanok lesznek?

— Igen — mondta büszkén. — Nem lesz érdemes hazudniuk, mert elárulja őket a rájuk szerelt műszer, mely sípolni kezd. Nem fognak alakoskodni, mert a kódjaik pontosan kimutatják az egyéniségüket. Nem fognak harácsolni, mert mindenük meglesz.

Nagyon elkeseredett képet vághattam, mert vigasztalni kezdett:

— Ha okosan élsz, ha nem iszol, nem dohányzol, nem eszel zsíros húst, nem idegesíted magad, még te is megérheted ezt a kort.

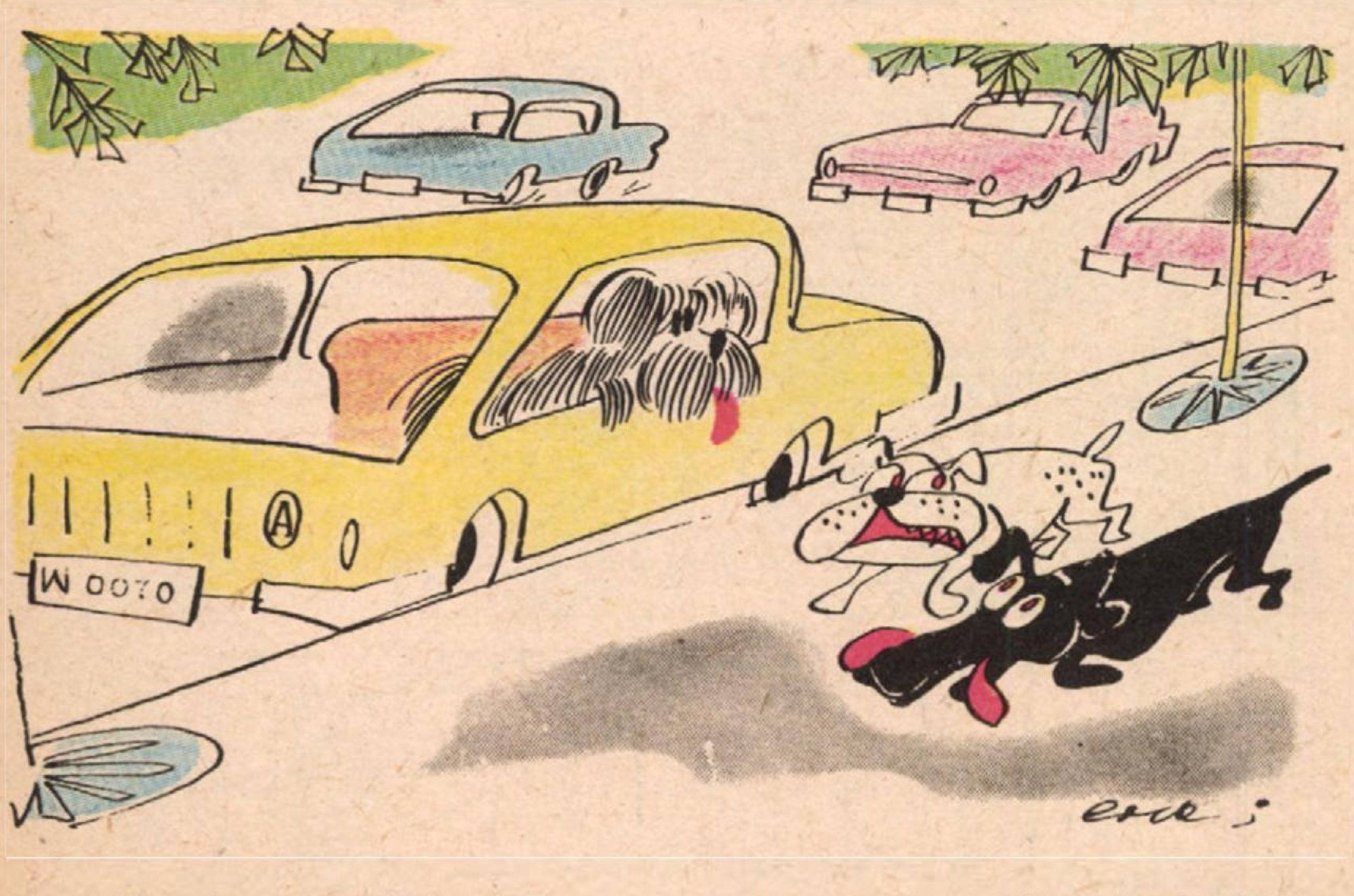
— Megtennél nekem valamit? — kérdeztem.

— Készséggel.

— Hozz nekem egy liter konyakot, tíz doboz cigarettát és egy kiló zsíros sertéshúst!

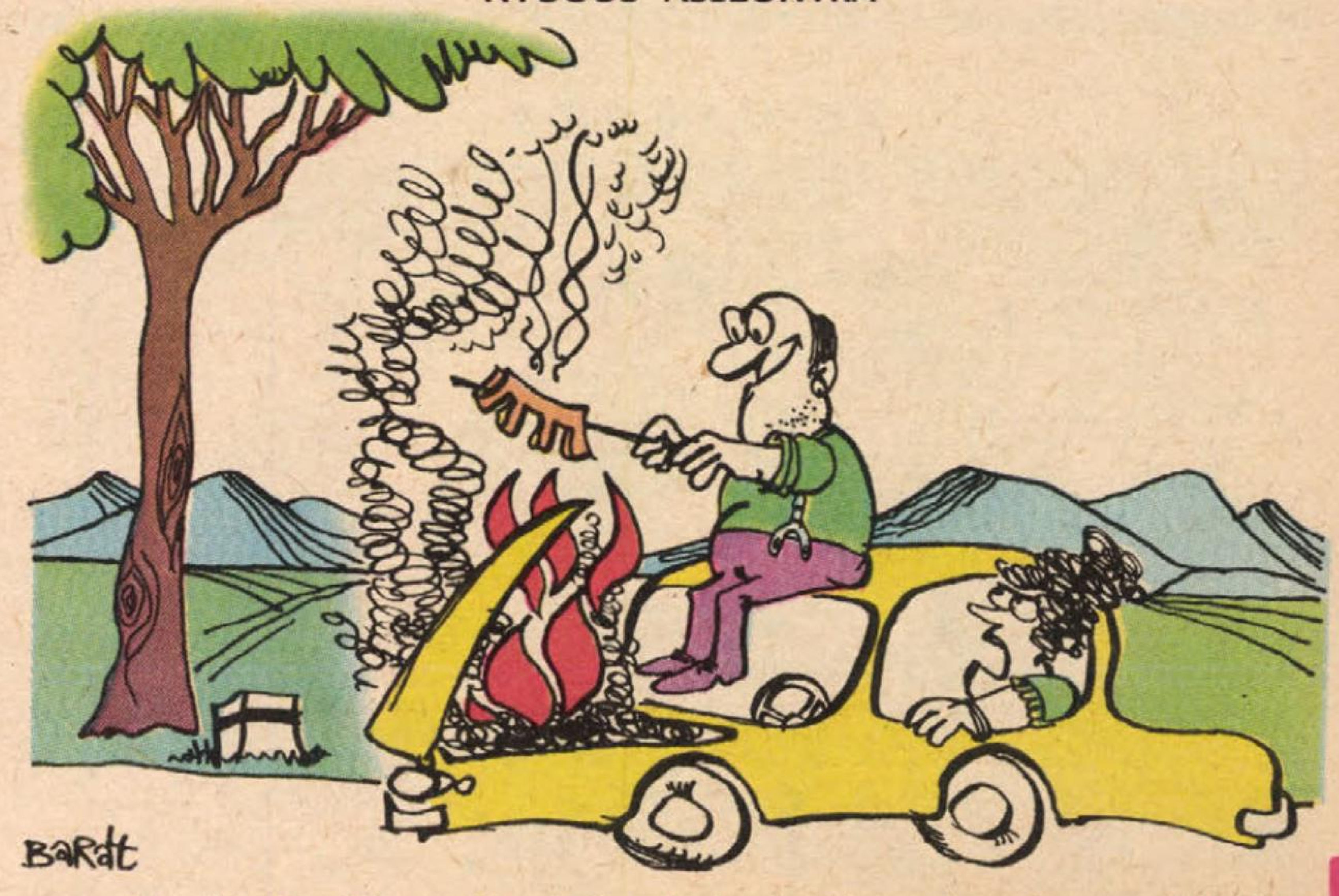
Ősz Ferenc

EXPORTPULI

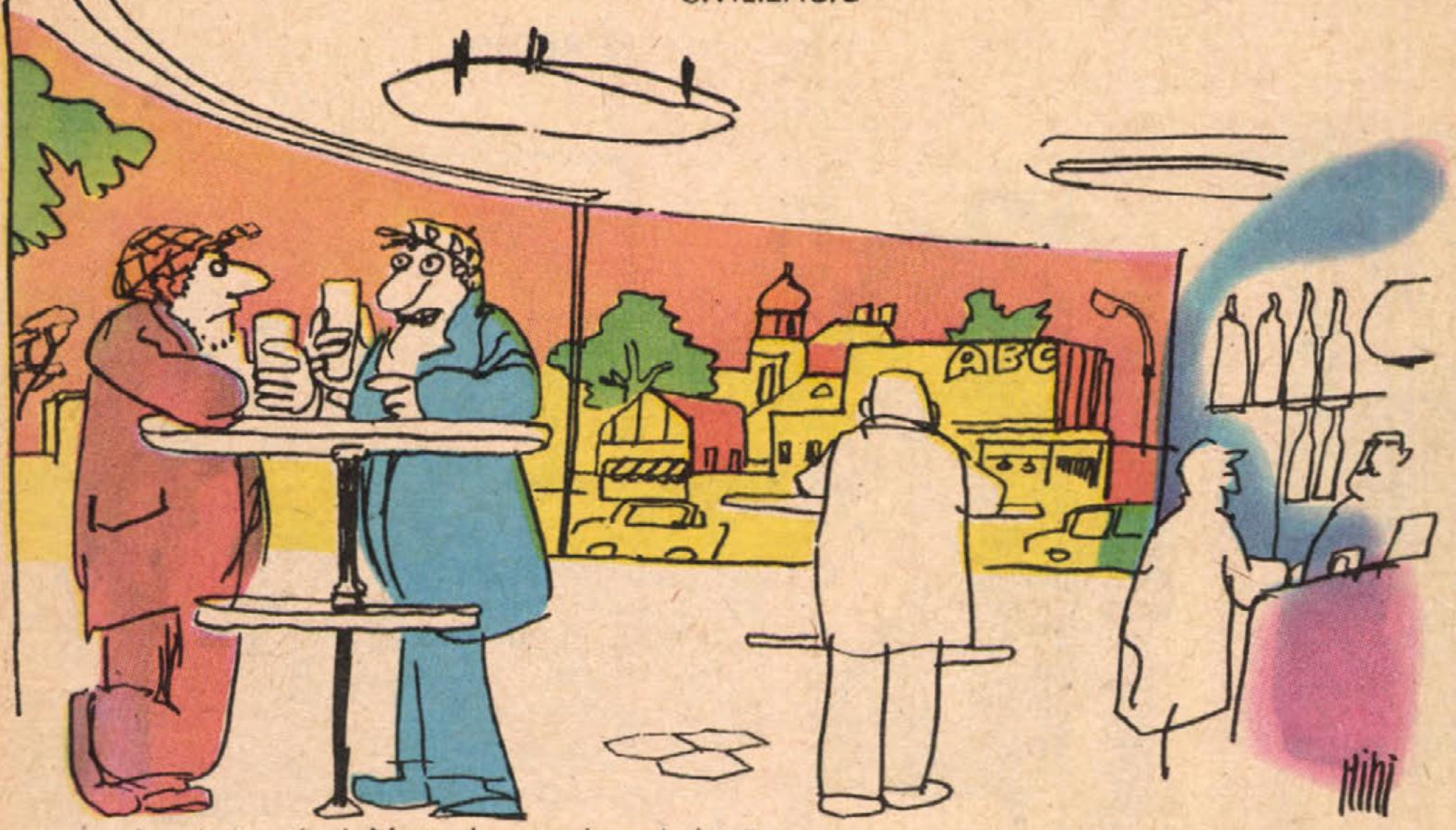
– Ne nézz oda, láthatod, hogy csak egy idegenbe szakadt hazánkfia.

NYŰGÖS ASSZONYKA

– Mondd, fiacskám, miért kell neked mindjárt a hasadra gondolni?!

CIVILIZÁCIÓ

– Igyál, komám! Most, hogy várossá lettünk, van már saját alkoholelvonónk...

A FÉRJ ÉRDEKLŐDIK

– Ez most melyik rongy? A felmosó, vagy az új szoknyád?

Levélváltás a szerény pazarlásról

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Egy általános iskolában én intézem a gazdasági ügyeket. Május közepén bekopogott hozzám egy fiatalember: az ÁPISZ kézbesítője. Éppen egy tanítványom szüleivel foglalkoztam és azt mondtam a kézbesítőnek, legyen türelemmel, mindjárt végzek. Udvariasan közölte velem, hogy nem ér rá várni, mert kint az iskola előtt jár a taxióra, ami nagyon költséges és neki még sok kézbesíteni valója van. Megértve gondjait, elnézést kértem a szülőktől és átvettem a kézbesítőtől a küldeményt. Aláírás közben láttam, hogy a jegyzéken fővárosi iskolák nevei (kerületenként) szerepelnek. A küldönc gyorsan távozott és én csak ezután kezdtem gondolkodni, majd elképedni azon: miért kellett a kézbesítést taxival lebonyolítani? Iskolánknak és a többi általános- és középiskolának az ÁPISZ munkaügyi osztálya küldte ki soron kívüli gyorsasággal, (május első felében!) a mellékelt diák-munkaerőt toborzó plakátot. El tudja ön képzelni, hogy 400 általános- és középiskolába mennyibe került a plakát kikézbesítése taxin?

Kedves Tanárnő!

El tudom képzelni: sokba. Az ÁPISZ nyilván nem akarta a postát terhelni. Méltányosságból. Arra gondolhatott, hogy a napi egymillió levél és talán a még ennél is több nyomtatvány kezelése, érkezése, továbbítása amúgyis igénybe veszi a magyar postát. Talán még arra is gondoltak az ÁPISZ-nál, hogy abban a nagy tolongásban esetleg útközben elkallódik a plakát.

Ezzel szemben nem gondoltak arra, hogy kellően megmagyarázzák, hogyan kell értelmezni a plakáton szereplő 14 év korhatárt. Vagyis azt, hogy a 14 év alatti vagy a 14 év feletti gyerekek mehetnek-e dolgozni az ÁPISZ-hoz? Minthogy az általános- és a középiskoláknak is megküldték a plakátokat, arra lehet következtetni, hogy szívesen felveszik a 14 év alatti és a 14 év feletti diákokat is. Akkor meg minek a „Korhatár 14 év" a plakáton?

Egyébként: egy plakát súlya húsz gramm és egy-egy iskolának az igényét öt-öt plakát kielégíti. A posta tarifája 250 grammig 1 forint, tehát iskolánként az öt plakát elküldése 1, azaz egy forintba került volna. Ez körülbelül annyi, mint amennyibe a taxi várakozási ideje került, amíg a kézbesítő megjárta az igazgatói irodát és ott aláírás ellenében átadta a plakátokat. Hogy ezzel a gáláns kézbesítéssel mennyi lehetett az ÁPISZ taxi költsége, és hogy időben is mibe

került a 400 iskolát felkeresni, azt hirtelenjében nem tudom kiszámítani. De annyi bizonyos, hogy a postai díjszabás többszörösébe. Pénzben is, időben is!

Lehet, hogy az ÁPISZ ennek ellenére is igen takarékos vállalat és az ekként elkövetett egy-két ezer forintos szerény pazarlást nem illendő szóvátenni, hiszen az egy nagyforgalmú vállalatnál csupán elenyésző költségtöbbletet okoz. Kénytelen vagyok azonban azzal a közhellyel válaszolni, hogy sok kicsi sokra megy és számos más állami (tanácsi!) vállalatnál hasonló eset előfordulhat és éppen ebben van ennek a felesleges pazarlással járó kézbesítési módszernek elítélendő és lényeges jelentősége.

A minap a televízióban hallottam egy gyárigazgató nyilatkozatát arról, hogy az ő vállalatuknál ebben az évben 23 millió forintot takarítanak meg. Ehhez képest az ÁPISZ-nál feleslegesen kidobott forintok jelentéktelenek. Amiért az ÁPISZ-plakátok nagyvonalú kézbesítését mégis érdemes szóvá tenni, szerintem az, hogy az említett televíziós gyárigazgató és számos, hasonlóképpen dolgozó vállalati vezető meggyőződhet arról, hogy érdemes takarékoskodni. Miből fedezné különben az állami költségvetés a sok ÁPISZ-féle ügyvitel és szervezés kisebb-nagyobb pazarlásait?

Szerencsére a taxi sem drága, ha az állam fizeti. Gazdag ország vagyunk.

Földes György

ROSSZKEDVŰ ELADÓ

MAGYARORSZÁGON

– Hol él, uram?

Szakítás

Hajdanán
mennyire szerettelek!
Sokszínű szépségedet
hogyan csodáltam!
Néhány kedves órát
tölteni veled
mennyire vágytam . . .

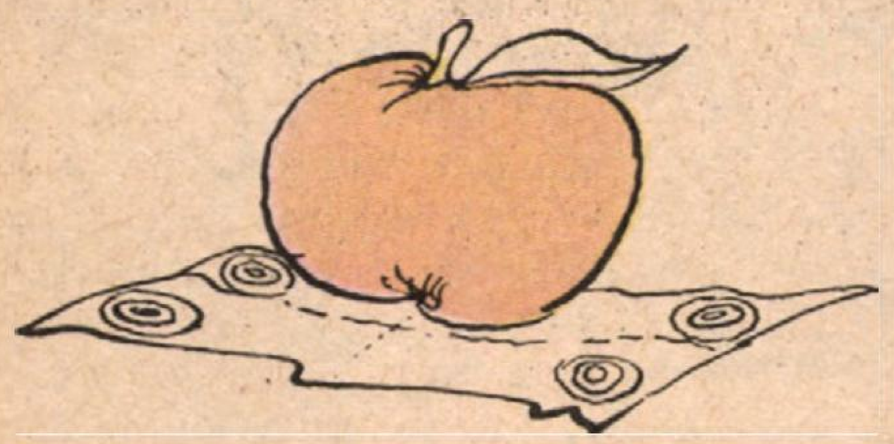
Látásod
valaha
a boldogság
volt maga.
S ma?

Meguntalak.
Meguntalak egészen,
a sors rendelte így,
e frigy
hogy elenyésszen.
Tarkaságod szemeim megunták!
— Szakítsunk hát!

Ő csak hallgat.
Meg se zizzen, rebben.
S én?
Hidegen, kegyetlen'
legottan
mit mondtam, meg is tettem,
szakítottam:

Szalvétagyűjteményem
legszebbjét nagy kevélyen
ketté repítettem,
felébe pogácsát,
felébe egy almát
tettem . . .

Rozslay György

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Nem értem, ha a nőkről van szó, miért kell mindjárt az évekről beszélni?

– Érdekes, mindent elő tudnak állítani por alakban, csak porcukrot nem!

– Nem fér a fejembe, mitől lett akkora a deficit, hogy el kellett küldeni a takarítónőt?

HA BEVÁLNAK . . .

Három metróhír címmel érdekes cikket közölt a Hétfői Hírek.

A három hír közül az egyik:

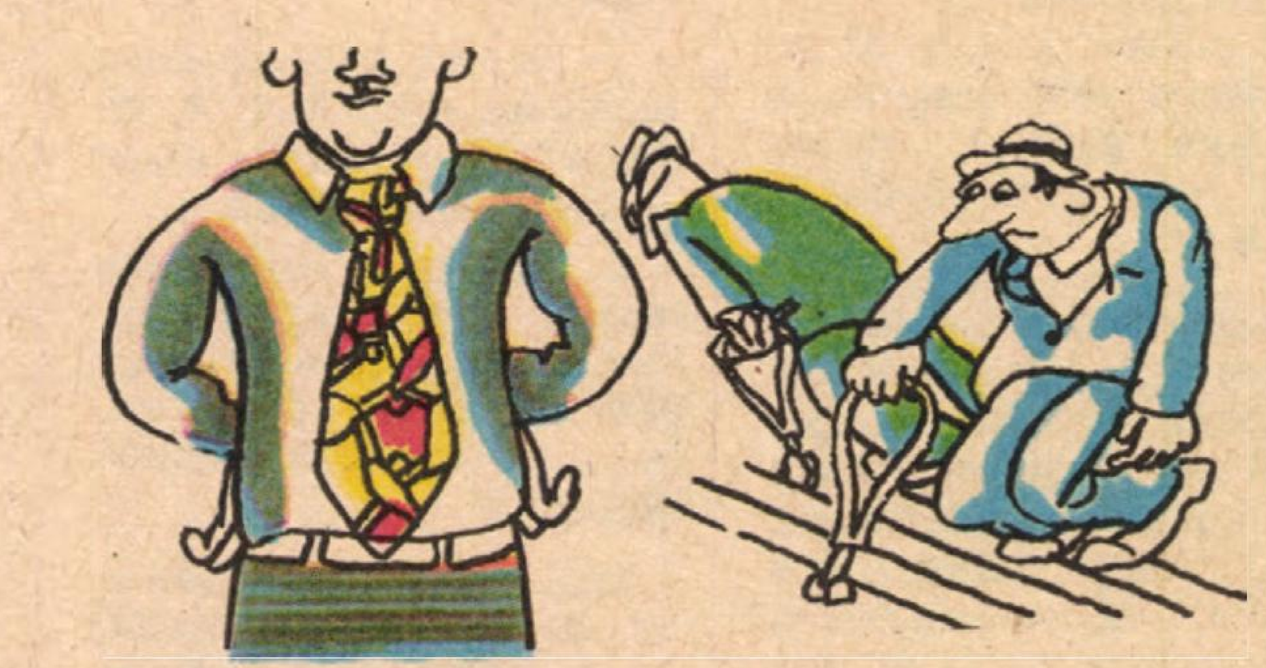
„Az utasok kényelmét szolgálja az a kísérlet is, hogy az egyik szerelvényre, a villamosokéhoz hasonló, lógó kapaszkodókat szereltek. Ha a kengyelek beválnak, minden metrókocsit felszerelnek velük."

A kísérlet nagyon izgalmas: vajon sikerül-e? Megmondom őszintén, én csak dicsérni tudom a metró illetékeseinek óvatosságát, hogy egyelőre csak *egy* szerelvényen próbálják ki a lógó kapaszkodókat. Könnyen megeshet, hogy a lógó kapaszkodók nem válnak be, mert az utazóközönség esetleg slamposnak találja majd, hogy minden kapaszkodó lóg. Az is előfordulhat, hogy az utasok megkóstolják a kengyeleket és ízetlennek találják őket. Az óvatosság tehát nem árt. Nem szabad elhamarkodni a döntést.

Magam is kísérletező típus vagyok. Épp most dolgozom egy nyakkendőhöz hasonló, nyakra való kendő bevezetésén.

A nyakra való kendő áll egy csomóból, amelyet trevirából vagy tiszta selyemből készítek. A gondosan, mutatósan megkötött csomó csak úgy szerelhető fel a nyakra, hogy patentgombokkal hozzáerősítjük a kendő anyagából készült hurokhoz, amelybe bele kell tennünk a fejünket és aztán az ing gallérja alá kell elhelyeznünk. Tudnak követni? Namármost. A csomóra felszerelhető egy lefelé lógó kendő is, amely ugyanolyan anyagból készült, mint a csomó és a hurok. Ez a déli irányú, szabadon lengő, csomó meghosszabbító kendő.

Ha a nyakra való kendő beválik, felszerelem vele férfiismerőseimet. Egyelőre

csak én hordom — kísérletképpen.

Eddigi tapasztalataim: a kendő remekül viselkedik. Nem akadályoz a járásban, mert csak köldökig ér és szeles időben — kihasználva a légmozgást — kecsesen, könnyedén lebeg, szélirányban. Elrepülni nem tud, mert a csomó tartja. Hátránya, hogy vonzza az evés közben lecsepegő zsíros szaftokat, de ezek a foltok — benzinnel vagy Patyolattal — könnyen eltávolíthatók.

De ez még nem minden.

Kísérletező kedvem ezzel még nem merült ki.

A metró — mint a fenti hírből kiderül — kísérletképpen kengyeleket, lógó kapaszkodókat szerel fel. De arról nem szól a híradás, hogy mire és hova.

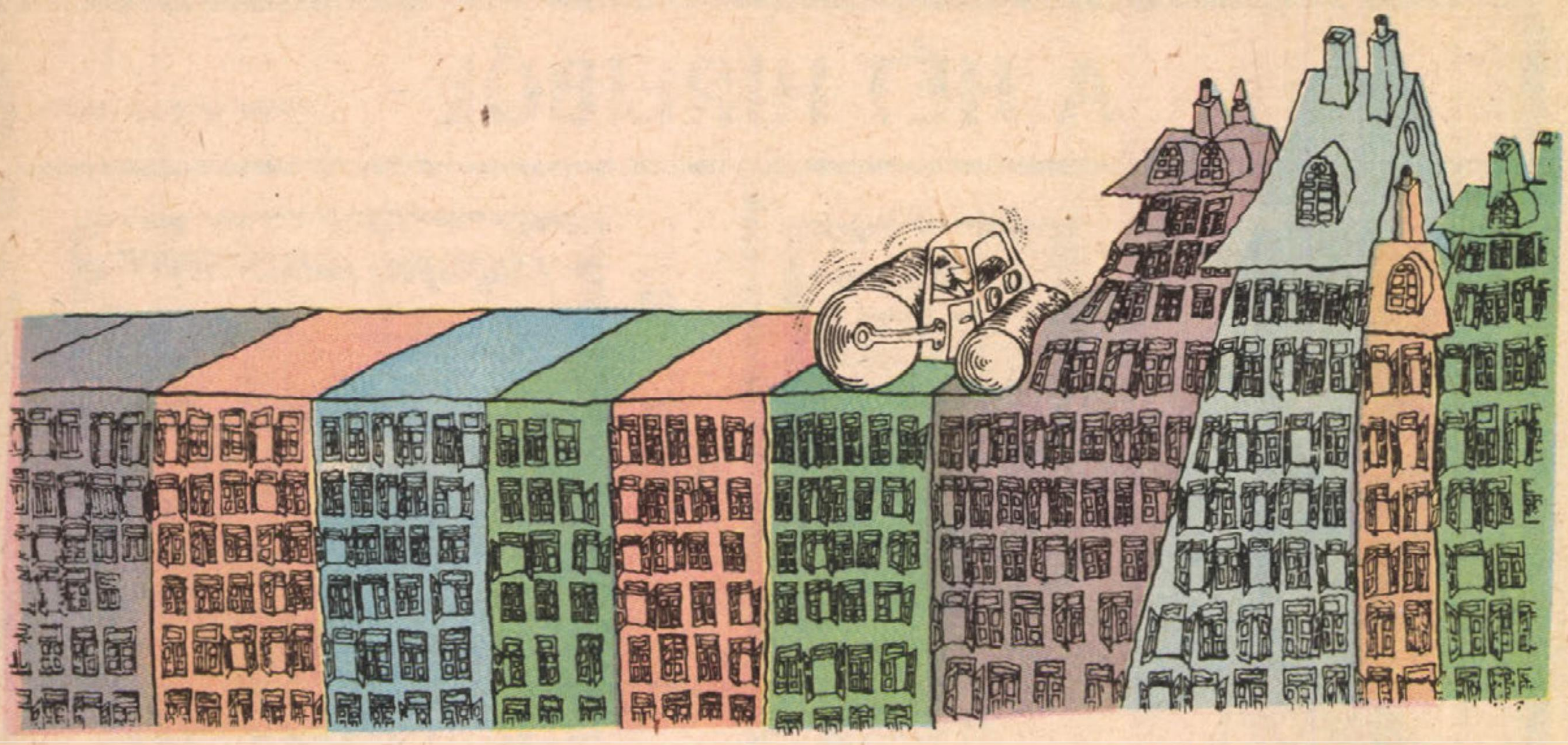
Én több megoldást próbáltam ki. Felszereltem a kengyelt a padlóra. Nem az igazi. Túlságosan le kellett hajolnom hozzá, ha meg akartam kapaszkodni benne. Kézen állva kényelmesebb, de akkor kell egy fogantyú a lábnak is. A legpraktikusabb megoldás az, ha ezek a kengyelek egy rúdról lógnak lefelé. A kengyeltartórúd megkönnyítené az utasok dolgát, mert ez esetben a fogantyút nem kellene átadni valakinek — leszállás előtt —, hanem ott maradhatna lógva a rúdon, mint gyümölcs a fán.

Lehet, hogy a javaslataim fantazmagóriák, de egyszer — kísérletképpen — ki kellene próbálni őket és ehhez kérem a kísérletező kedvű metró segítségét.

Jelszavam: kísérletek nélkül a nemzet — maximum — félkarú óriás.

Mikes György

KORSZAKVÁLTÁS AZ ÉPÍTÉSZETBEN

Dallos Jenő fenti rajza az olaszországi Marostica nemzetközi karikatúra-kiállításán

FOTÓK NEGATÍVBAN

FALUSI KISKIRÁLY

Autó viszi, a legújabb márka
s vadászlak vagy horgásztanya várja.
Szórja a pénzt, mint magot a gazda;
sikert arat... Inkább rozst aratna!

KARRIERISTA

Tipor, tapos, törtet
s gőggel tekint vissza:
aktahegyek között
elszánt alpinista.

NIHILISTA

Nem aratott, nem vetett.
Mindent utált, megvetett.
Ha önmagát földbe dugja,
nem nő belőle csak dudva!

Székely Dezső

A FABIGYÓ

Jó néhány hónapja, amikor egy borús reggelen a rekamiém becsukásával kínlódtam, megvilágította elmémet az isteni szikra. Lelki szemeimmel — mint a nagy feltalálók — már láttam is azt a két fabigyót, amely a fekvő rész aljára szerelve kényszerítené a rakoncátlan alkalmatosságot, hogy „befeküdjön" a helyére.

A következő két óra alatt elkészítettem a fabigyó műszaki rajzát, amely pontosan szemléltette a fél araszos, talpra illeszkedő, arasznyi rudacskát. Gondoltam, megcsináltatom egy asztalossal (megér nekem egy-két tizest), aztán majd fölszerelem „csináld magad!" alapon.

Nem vesztegettem az időt, délután már mentem is a rajzzal abba a műhelybe, amelynek az ajtaján naponta elolvasom a feliratot: „Javítást, alakítást vállalok."

A mester maszek szívélyességgel fogadott. Hosszan nézegette a rajzomat, s közben nagyokat nyelt, majd felém fordult:

— Mit tetszik gondolni rólam? — förmedt rám egy sebzett oroszlán üvöltésével. — Mi vagyok én? Egy fuser? Egy suszter? He? Én ezt, én, aki gróf Cirfandlynak eredeti tizennegyedik Lajost készítettem? Bizony kérem, úgy nézzen rám!

Úgy néztem rá, és sietve távoztam.

A következő mester csak egy pillantást vetett a rajzomra, majd elnézően mosolyogva így szólt: „Sajnos, nem!" A harmadik, mielőtt kinyitottam a számat, sajnálattal közölte, hogy csak hat hónapra vállal rendelést.

A tizenhetedik után beletörődtem, hogy nincs Pesten asztalos, aki elkészíti a fabigyót. A huszonharmadik után azonban már megszállottan jártam a távoli kerületekben, s betértem minden pincébe, ahonnan enyvszagot éreztem. Nem röstelltem kérni, könyörögni, zokogni, s fohászkodva térdre hullani a mesterek előtt. Végre az ötvenharmadik...

A hatvan körüli férfiú tüzetesen megvizsgálta a ronggyá gyötrött rajzomat, még hümmögött is hozzá.

— Kedves uram! — fordult aztán hozzám, s hangjában őszinte részvét csengett. — Nincs magának annyi pénze, hogy ezt a munkát megfizesse, de... Maga szimpatikus nekem, hát megengedem, hogy álljon neki, és készítse el itt a műhelyemben. Használhatja a gépeimet, a szerszámokat, anyagot is adok. Mindezt ingyen! Na?

— Nagyon köszönöm — rebegtem meghatottan, de én ehhez nem értek, nekem egész más a foglalkozásom.

Akkor ő megkérdezte, mi az az egészen más, és én megmondtam.

— Csakugyan?! — ragyogott rám a mester. — Akkor biztosan tetszik tudni, hogy Gyuszi és Saca csakugyan... Hm?

— Miféle Gyuszit tetszik kérdezni?

— Hát Zing Gyuszit.

— Nem ismerem közelebbről.

— Nem? — csodálkozott rám. — Talán Dancsikát sem?

— Őt igen.

— Ugye, hogy a felesége egy Kafferglück lány?

— A feleségét nem ismerem.

— Értem, a színházi világban nem ismerős, de azt talán tudja, és megsúgja nekem, hogy ki fúrta ki a válogatottból a Rozit!

— Rozi? Ki az a Rozi?

— Most viccel velem, vagy komolyan nem tudja?

— Igazán megmondanám, de...

— De azt tudja, hogy ki szórakoztatta Onassist, amikor itt járt? Cs. Baby, vagy F. Lici?

— Felváltva mind a kettő, sőt H. Zuzu is besegített.

— Na, jó, megcsinálom magának ezt a bigyót, de közben kérdeznék egyet és mást bizalmasan.

A fabigyó elkészítése másfél óra hosszat tartott, pedig a mester megállás nélkül dolgozott, és... és megállás nélkül kérdezett.

Ezúton kérek bocsánatot mindazon színésztől, színésznőtől, énekestől és énekesnőtől, futballistától, tudóstól, bel- és külföldi politikustól, valamint azok feleségeitől, akiket megkérdezésük nélkül összeadtam, elválasztottam, gyerekkel áldottam meg, elítéltem, fölmentettem, disszidáltattam, s hazahozattam, de — nekem nagyon kellett az a két fabigyó.

Sólyom László

PÁLYAVÁLASZTÁS

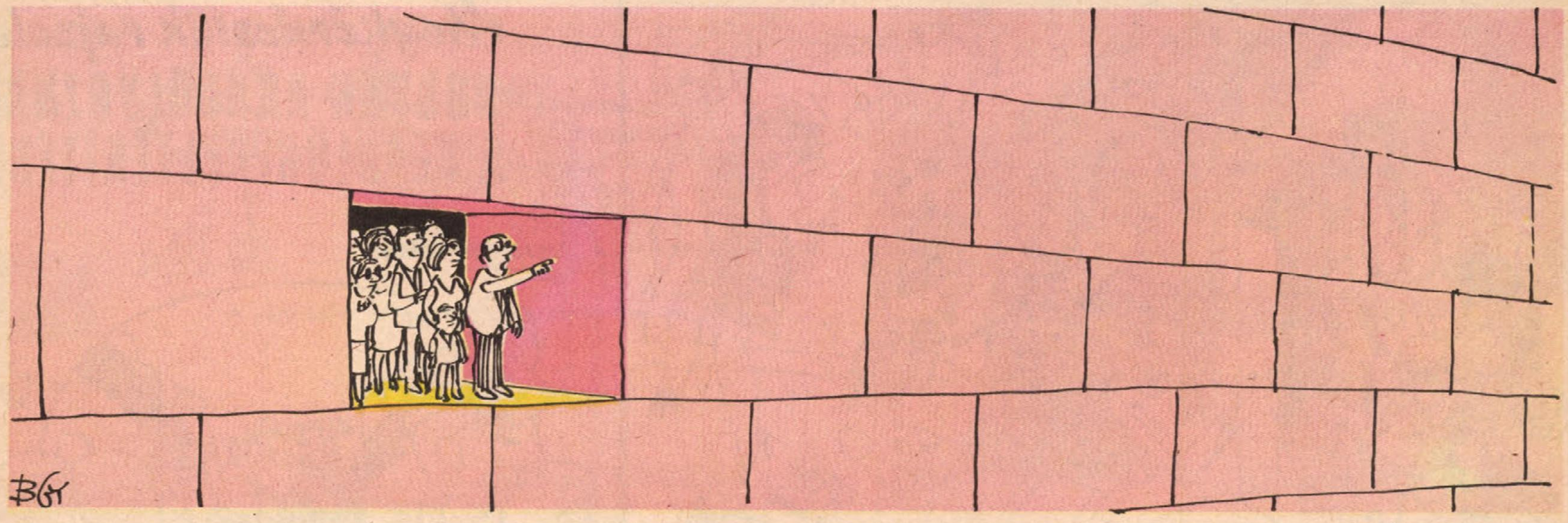
— Tartsa fel a kezét, aki érettségi után táncdalénekes akar lenni!

MUNKAERŐCSÁBÍTÁS

— Mondja, a hangszerével együtt nem lépne be a beat együttesünkbe?

VÁROSLAKÓK

– És az ott a nap!

JERZY BARANOWSKI:

IRÁNY A TENGERPART!

Végre! Végre utazom a tengerpartra! Nyaralok!

A Keleti pályaudvaron óriási a tömeg: kiáltozás, visítás, tülekedés. A kocsik ajtajához alig lehet közel jutni. Szerencsére van éttermi kocsi. Egyenesen odarohantam, felugrottam. A kis bőröndömet az asztal alá dugtam, leültem az ablak mellé, kényelmesen, elegánsan, ahogy utazni illik. Jön a pincér: „Milyen reggelit óhajt, uram?" „Reggelit? Ó, persze, persze, kérek, de nem akármilyet, tudja a májam... Mondjuk sonkát és teát..."

Feltálalta a sonkát, teát, citromot. Hölgyeim és uraim én olyan, de olyan boldog voltam! Kényelmesen utaztam, az égen egy tenyérnyi felhő sem volt és a vonat száguldott, száguldott Gdansk felé. Megettem az adag sonkát, nagyon ízlett, megittam a teát és elővettem az újságot... igen, az újságot és ez lett a vesztem.

Jön a pincér:

— Fizetni óhajt?

— Miért? — kérdezem — talán már Gdanskban vagyunk?

— Nem kérem — mondja a pincér, — csak arra gondoltam, hogy fizetni óhajt, mivel befejezte a reggelizést, és mások is várnak.

— Várjanak! Én még eszem. Kérek még egy adag sonkát.

A pincér elszalad, hozza a sonkát, megeszem, az ablakon át nézem a tájat, a nap tűz, az égen nincs egy tenyérnyi felhő. De minden hiába, a pincér elővesz a blokkját és jön.

— Egy pillanat! — mondom mielőtt szóhoz jutna. — Még egy adag sonkát kérek!

Összeszorította a fogát és hozta. Lassan eszegettem és arra gondoltam: hány adag sonkát kell még nekem rendelnem Gdanskig? Talán egy pohár vodkával megnyugtatom a pincért, mert mennyi ideig lehet sonkát eszegetni?

— Kedves főúr, öntsön már egy pohárkával! — mondom kedvesen és iszom, de továbbra is ott játszik előttem a blokkjával. „Uram" — szóltam rá — „ön szolgálatban van, ne álldogáljon itt a blokkjával, hanem hozzon valami ennivalót!" „Még egy sonkát?" — kérdezi. „Nem! — kiáltottam. Bélszínjavát gombával!"

Ó, hogy az ördög vigye el, ha az ember siet, alig bírja kivárni míg végre meghozza a pincér, most meg három perc múlva már szalad is a bélszínjavával.

Kezembe veszem a villát, eszem, ő meg csak áll és azt kérdezi: még egy pohárkával? Jöhet. És eszem tovább, meg iszom. A pincér meg nézi, ébren, kellemetlenül. Sürget a tekintetével.

A nap odakint tűz, az égen egy tenyérnyi felhő sincs, a vonat alig három bélszínjava gyorsasággal száguld óránként. Mit tegyek? Még egy bélszínjavát rendelek és hozzá vodkát.

Egy szempillantás alatt hozta. A vodka a fejembe szállt, de iszom és eszem, ő meg vár, hogy letegyem a villát s máris ott áll mellettem a blokkjával. Nem, nem, még nem fizetek, előbb még kérek egy borjúcsülköt. Aztán egy vodkát, juszt sem megyek el innen! Hallgass májam! Csitt. Esküszöm, ha beérek Gdanskba, egy hónapig egy falatot sem veszek a számba, de most muszáj, mert ülni akarok, érted májacskám? És ültem tovább, és ettem borjúhúst, bárányhúst, heringet, mindent, és ittam, vodkát. Ó, a májam!

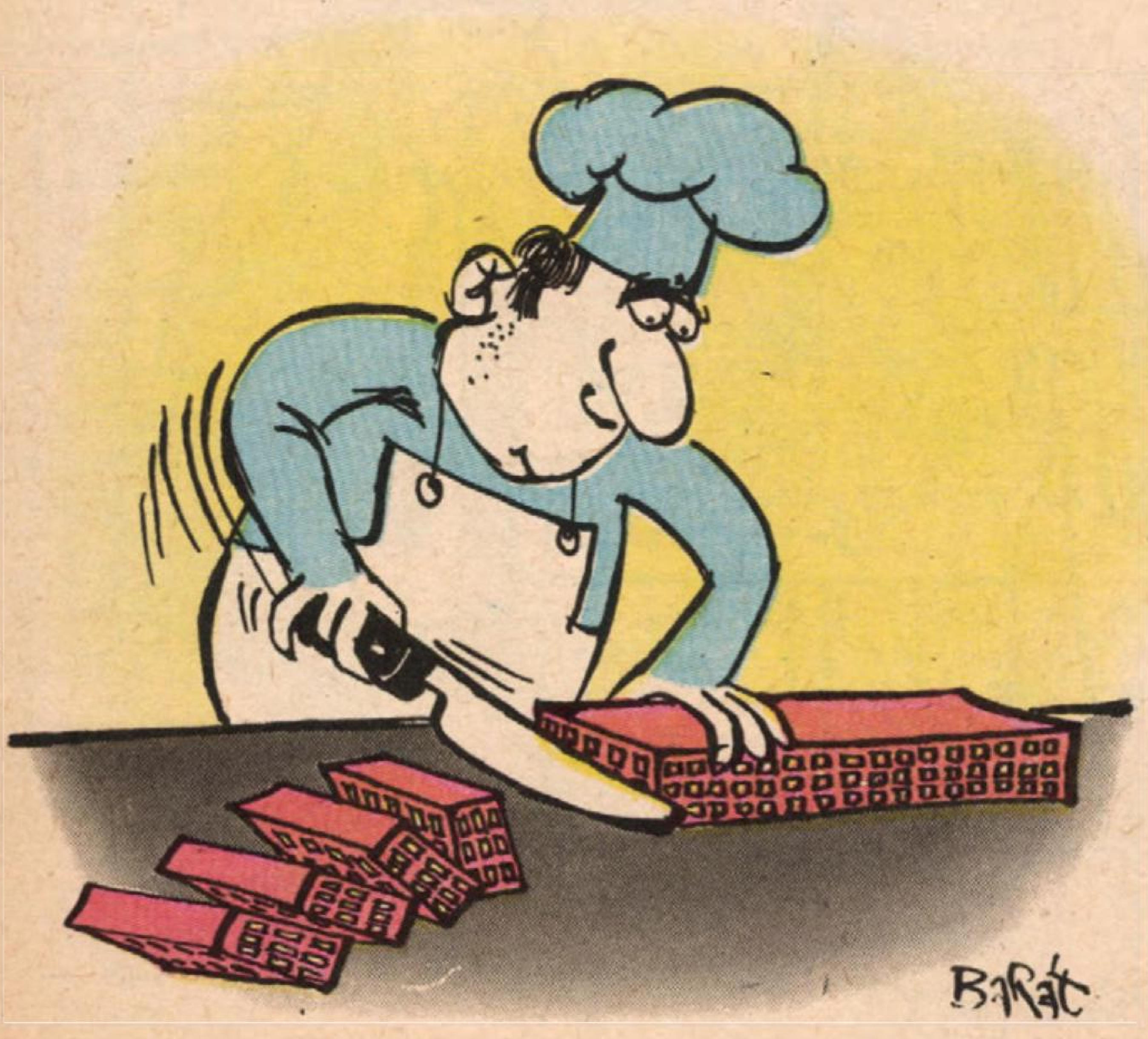
Egy pillanatra felálltam, hogy körbe nézzek szép hazánk gyönyörű táján, de abban a pillanatban már repült is felém a pincér. „Nem, nem fizetek még!" — ripakodtam rá. — Enni akarok! Sertés flekkent kérek! De azonnal!"... Csend. Hallom, hogy a szakács kikiáltja: „Nincs. Egy negyed borjút, egy fél bárányt megevett, nincs több!"

Felugrottam. „Hát így állunk, a szegény utast éheztetitek? Eldugjátok a jó falatokat. He? Mi? Na, az anyátokat..." Szóval az igazság az, nem emlékszem pontosan, hogy mit mondtam és mit cselekedtem, mert már teljesen részeg voltam. Az biztos, hogy közben beértünk Gdanskba és engem az állomáson rendőr-mentőautó várt.

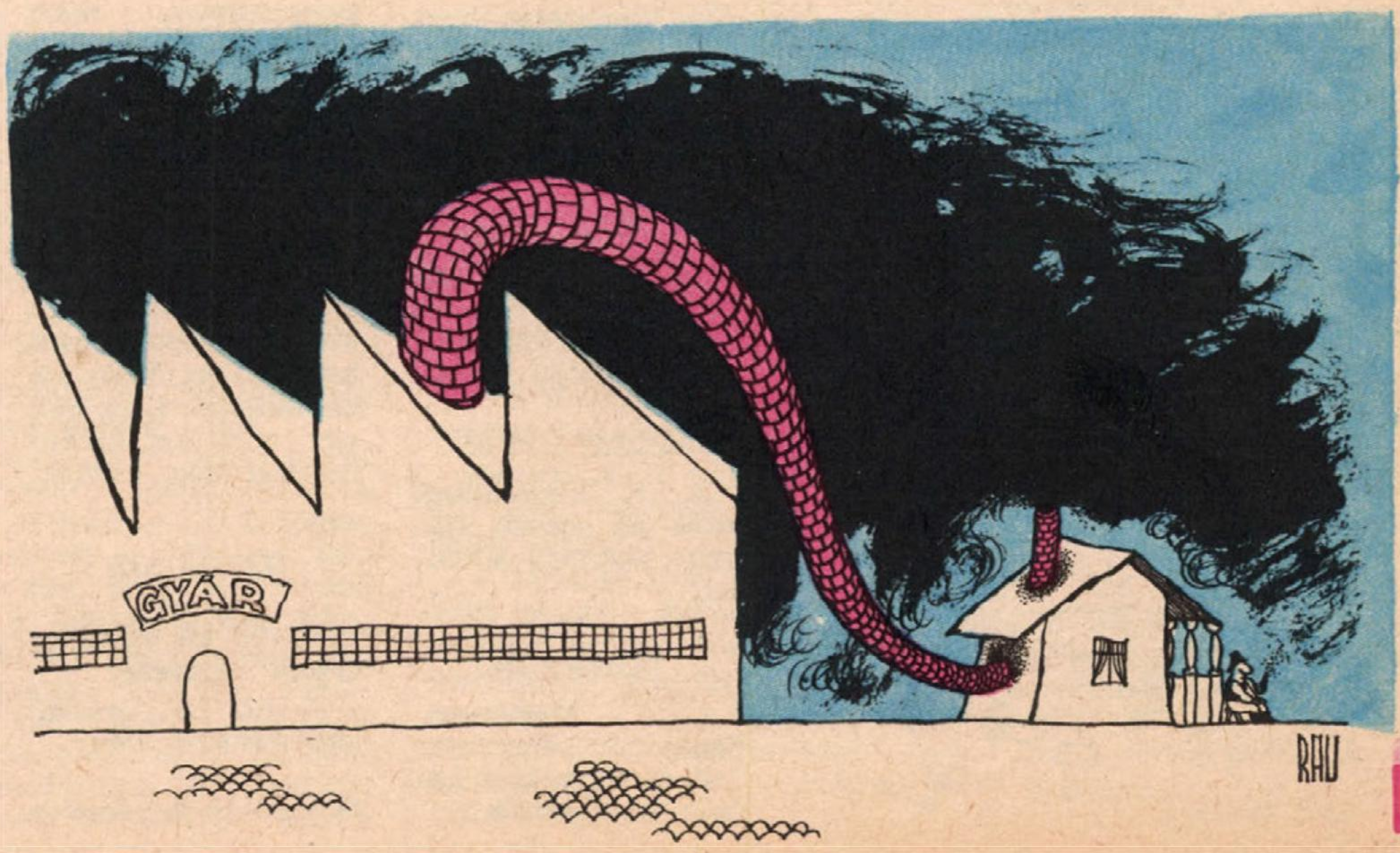
Sebaj, gondoltam, de legalább ülve utaztam Gdanskig. Hogy utána még három hónapig ültem? Hát istenem! De megmutattam, hogy velem nem lehet packázni, mert ha én ülve akarok utazni, ülve is utazom, még akkor is, ha utána is ülni kell.

(Lengyelből fordította: Bába Mihály)

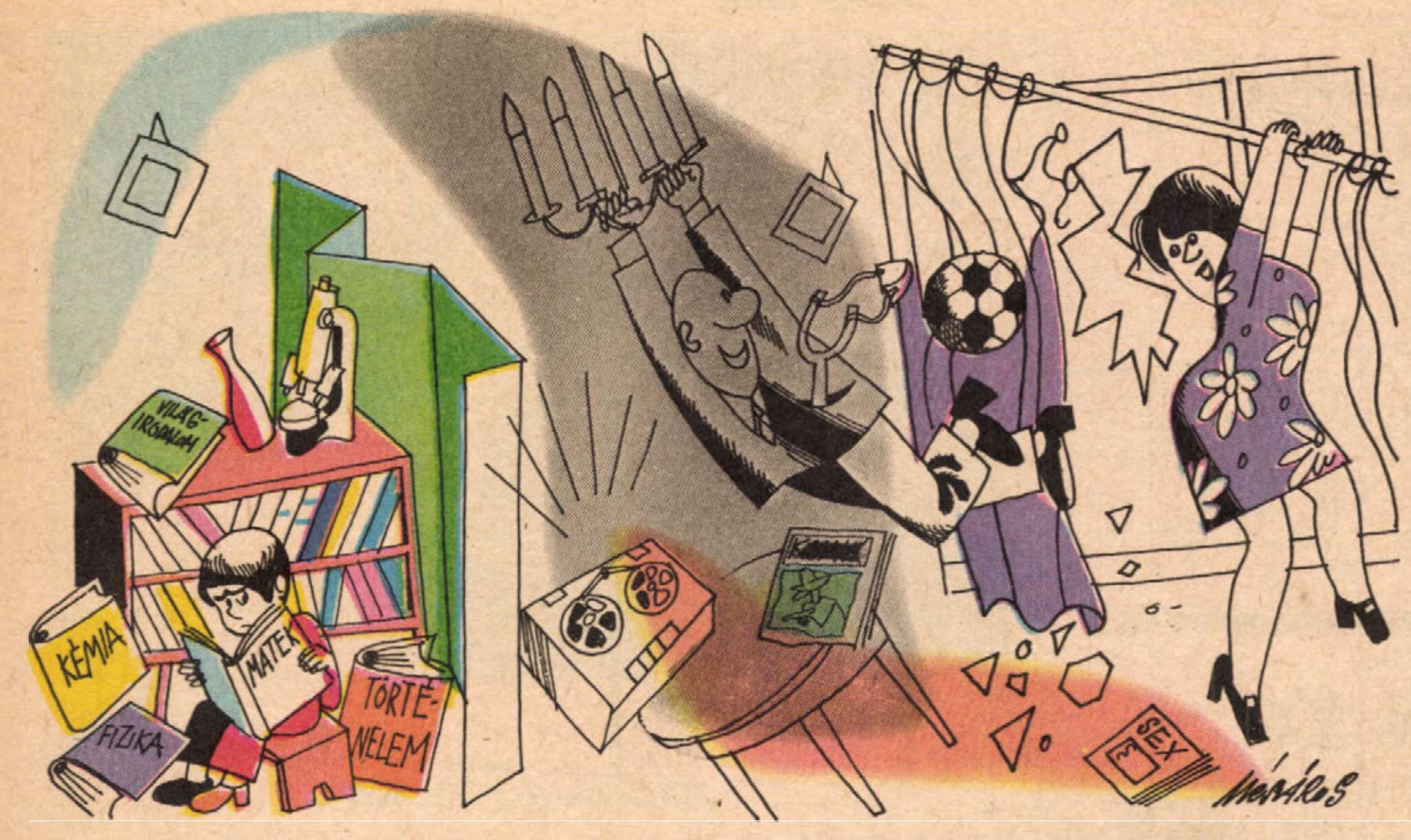
ÚJ LAKÓTELEP KÉSZÜL

FELELŐSSÉG-ÁTHÁRÍTÁS

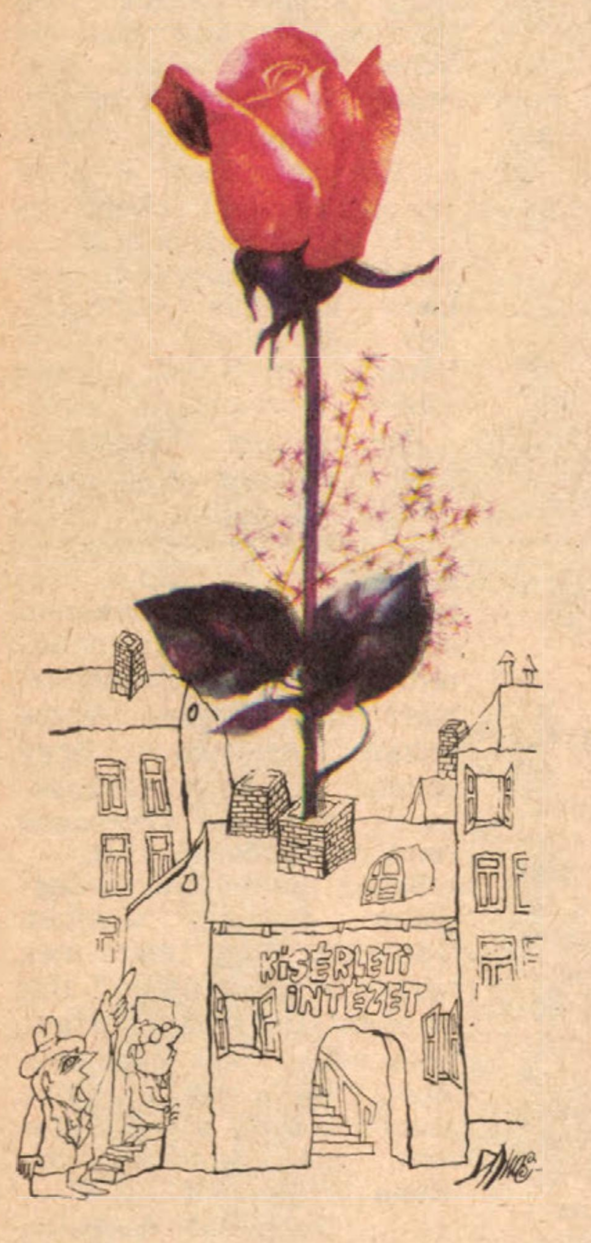

ISMERI A MAI GYEREKEKET

– Ugye mondtam, hogy ő csak azértis tanulni fog, ha mi rosszalkodunk...

KÍSÉRLET

– Azonnal leállítani a kísérletet! Rontja a városképet...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A rendőrfelügyelő kihallgatja egy fényes nappal elkövetett gyilkosság szemtanúját:

— Tehát maga azt állítja, hogy hallotta mind a két lövést.

— Igen. Amikor először lőtt, én cirka 25 méterre voltam a tett színhelyétől.

— És amikor a második lövés eldörrent?

— Pontosan megmondom: hatszázötven méterre.

SZILÁNKOK

DIAGNÓZIS

— Mit állapított meg az orvos?

— Ideges vagyok. Idegalapon.

NYARALÁS

Imádok külföldön nyaralni, mert csodálatos jó érzés hazajönni.

TERVEZGETÉS

— Most forgatják az új filmet. Ha minden a tervek szerint halad, három hónap múlva már meg is bukott.

ISMERKEDÉS

— Egy perc alatt megismerkedhetünk azzal a nővel, akit aztán egy életen át nem tudunk megismerni.

ÁLLÁS

— Szeretnék egy szépen jövedelmező állást az apámnak, hogy legalább nekem ne kelljen dolgozni.

GRAFOLÓGUS

— Nyomtatott írásból is meg tudom állapítani, ha valaki tehetséges — mondta a grafológus.

MODERN SZÜLŐ

— Elmehetsz táncolni, kislányom, de legkésőbb jövő csütörtökön légy itthon!

BESZÉLGETÉS

X. Y. mindenkiről csak jót mond. Nagyon unalmas társalgó.

VONATON

— Megkérem, Szolnokon ébresszen fel! — mondta a kalauz az utasnak.

SZÉP KIS FÉRJ

— Mit csinál kedden és pénteken?

— Hű vagyok a feleségemhez.

HÓ VÉGÉN

— Prímás úr, nem adná kölcsön azt a százast, amit a múltkor a homlokára ragasztottam?

AUTÓSTOP

Z. autóstoppal utazik, mert kímélni akarja a saját kocsiját.

ILYEN IS VAN

— Ha már én rosszul mentem férjhez, anyám, legalább neked nem kell elsietni a házasságodat.

MAGÁNY

— Doktor úr, én egészséges vagyok, de hallgassa meg a panaszaimat, mert nincs kivel beszélgetnem.

ÖNVALLOMÁS

— Én nem iszom, nem dohányzom, nem kártyázom, nem lóversenyezem, nem keresem az olcsó kis kalandokat. Igaz, van egy apró kis hibám is. Hazudós vagyok.

ÜZLETBEN

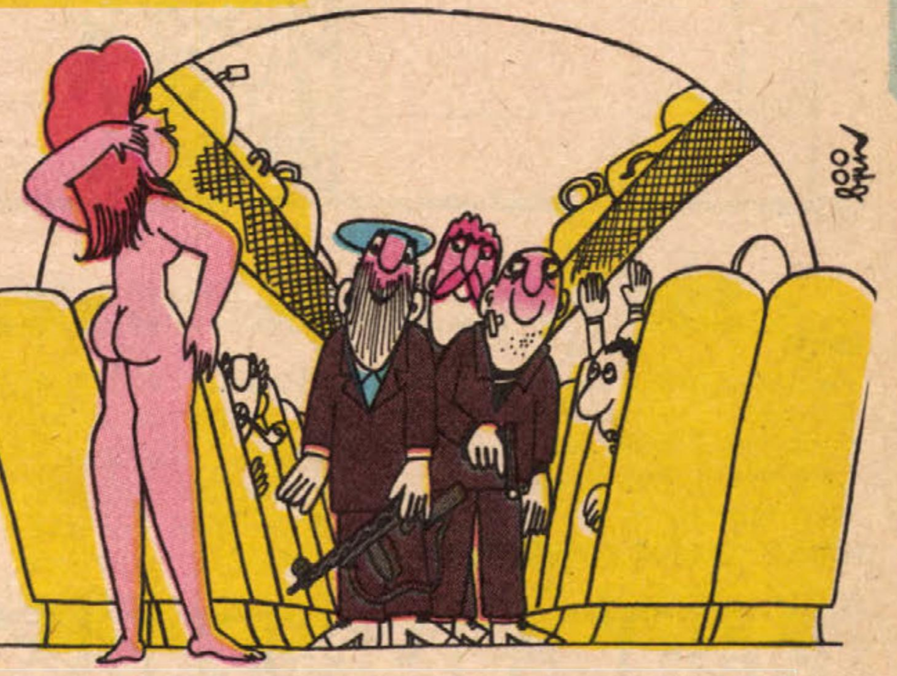
— Azt az udvarias eladót keresem.

— Ja? A Lajost? Szabadságon van.

Galambos Szilveszter

Megkérdeztük rajzolóinkat:
HOGYAN AKADÁLYOZNÁK MEG A REPÜLŐGÉPELTÉRÍTÉSEKET?

Balázs-Piri Balázs:

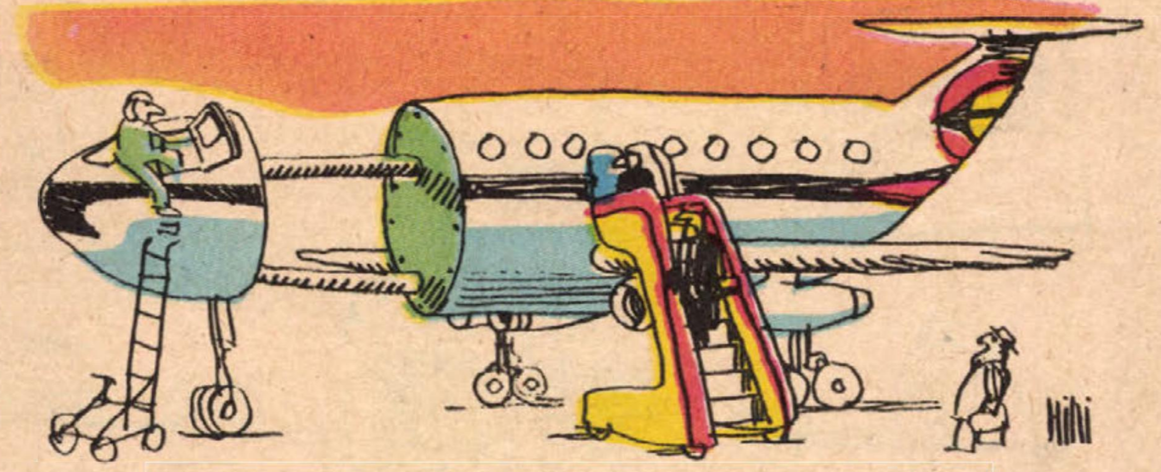
– Eltéríteném a repülőgéprablók figyelmét...

Barát József:

– Különjáratot indítanék, csak gépeltérítőknek.

Hegedűs István:

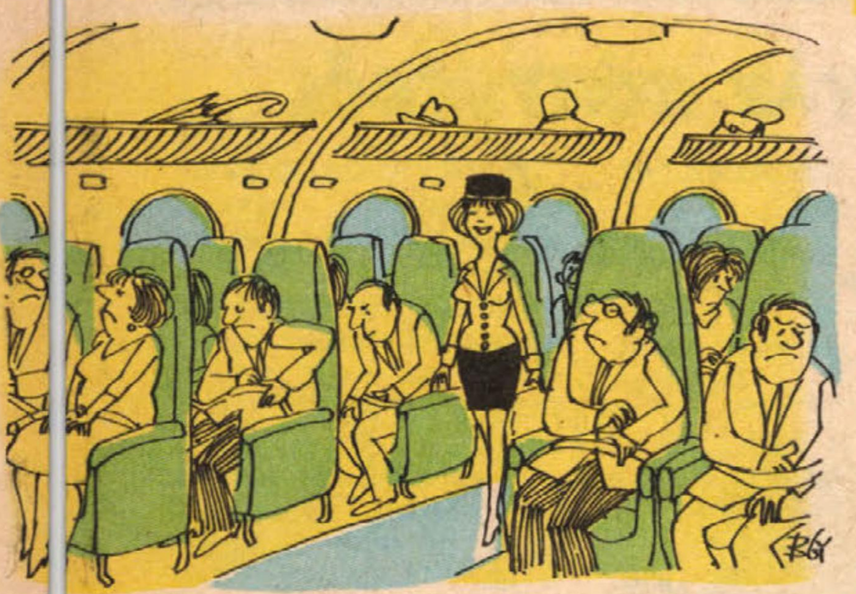
– A pilótafülkét teljesen különválasztanám az utastértől.

Endrődi István:

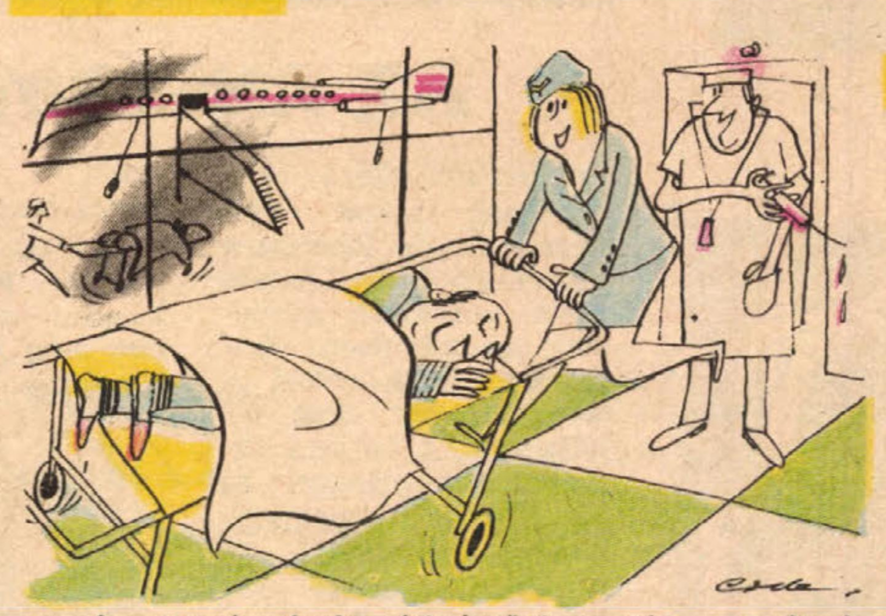
– Szárny nélküli, repülésre alkalmatlan gépeket gyártatnék.

Brenner György:

– Felszállás után nem lehetne kikapcsolni a biztonsági öveket.

Erdei Sándor:

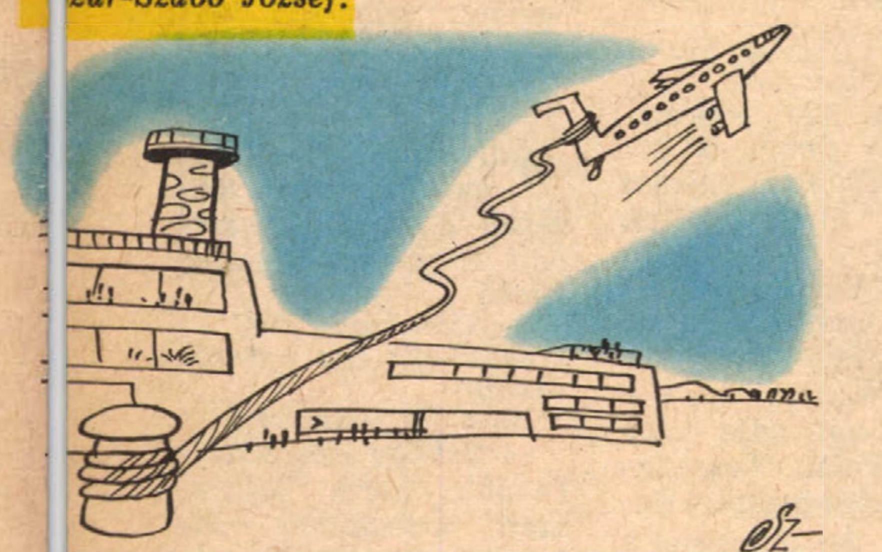
– Az utasok részére kötelezővé tenném az altató oltást.

Sajdik Ferenc:

– Figyelmeztető táblával.

Szűr-Szabó József:

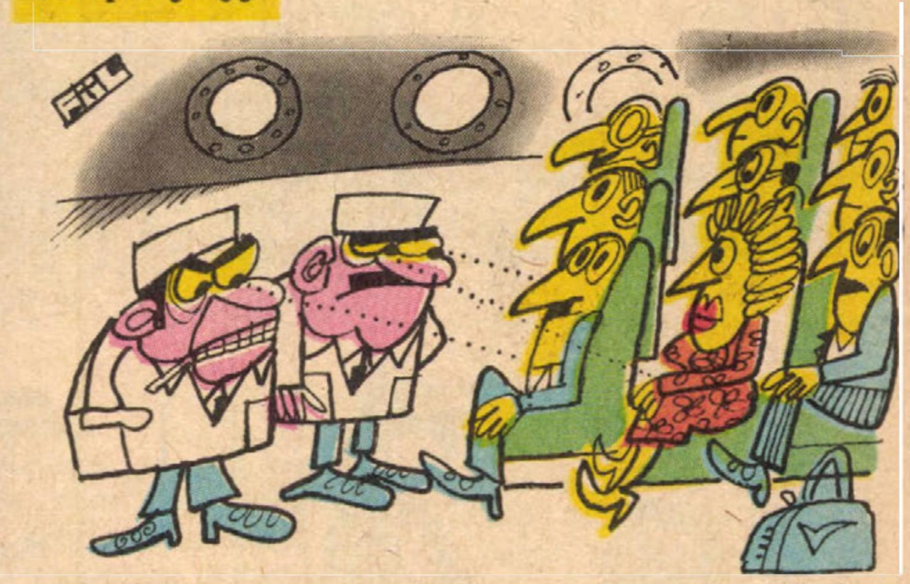
– Így.

Tót Gyula:

– Bevezetném a váltságdíj utáni adózást. Így a géprablók jövedelmezőbb foglalatosság után néznének...

Fülöp György:

– Önkiszolgáló boltvezetőket alkalmaznék, akik észrevennének minden gyanús mozdulatot.

A HARCOS PUBLICISTA

TELEVÉNY

Mihalecz, a Tajgetosz FC gyúrója a Főnök pocakját dömöckölte, hetenként három ízben, ez is hivatali kötelmei közé tartozott.

— Hétfőn lenn jártam Csórisápon borért — mondta a a kenőszappant csapkodva. — Láttam ott egy kis játékost, cöcöcö!... Mágnes van csukájában, lenyeli a lasztit, cselez, mint a ventillátor és lő, akár az öregágyú. Főnök, a kis Gölödin gyereket meg kell szerezni a Tajgetosznak.

A Főnök felvette a sötétkék alpakkát, meg az ezüst nyakkendőt, bevágta magát a Volvóba és lesuhant Csórisipusztára.

— Viszem a fiút, papa! — kiáltotta.

Az agg Gölödin barna volt és szikkadt, mint egy régi fenőszíj.

— Jaj, nem lehet ám, kérem — mondta siránkozó hangon. — Bele is szakadna az atyai szívem...

— Világos — mondta a Főnök és elővette a bukszát. — Halljam hát, mennyivel enyhíthetnők az atyai szív fájdalmát?

— Hát kérem — szólt határozottan az agg Gölödin. — A fiúnak lesz ugyebár egy távfűtéses öröklakás a zöldövezetben, kandallóval és stukkós mennyezettel, plusz a különélési pótlék. Én meg kapok a Tajgetosztól egy önjáró traktort és egy fajtehenészetet.

Felcsaptak, a Főnök vitte a kis Gölödin fiút. Sanda és girhes legényke volt, a térdei egymásnak ütődtek s a jobb lábával mindig rálépett a balra. Az első edzésen a karjára húzta a sportszárat, a cipőről pedig leharapta a stoplikat. A Főnöknek nem tűnt fel, miért éppen ő értett volna a focihoz? De Vonyigó, a Tajgetosz edzője szakember volt és szóvá tette.

— Mondd csak fiacskám, tulajdonképpen mit játszottál te odahaza, Csórisápon?

— Csapdlecsacsit — mondta a kis Gölödin gyerek az ujját szopogatva. — Ja... és csöncsöngyűrűt.

— A fiút vasárnap minden esetre be kell tenni a csapatba — mondta a Főnök. — Ha már ennyit áldoztunk érte. Én holnap

újra lemegyek Csórisápra és a dolog végére járok.

A kocsit a Fő téren hagyta, onnét gyalog ment. A sarki patikához érve földbe gyökerezett a lába. A Gölödin ház előtt egy Volvó állt. A kapun éppen akkor jött ki Fokhegyi, a Buznyák SE elnöke. Sötétkék alpakkát viselt ezüst nyakkendővel. Az arca ragyogott, mint a telihold. Egy fiatalembert vezetett karonfogva. Sanda és girhes legénykét, akinek a térdei folyton összeütődtek, s jobb lábával több ízben rálépett a balra. Az udvarban egy óriási kamionból izmos emberek Bösendorfer hangversenyzongorát, lipicai négyesfogatot s egy Chippendale ebédlőt raktak ki, mert az atyai szív nagyon tud sajogni.

Mihelyt elült a harci zaj, a Főnök bekopogott a Gölödin portára.

— Mondja csak, papa — szólt később, pohárka zöldszilváni mellett. — Tulajdonképpen hány fia van magának?

— Nyolc — mondta büszkén az agg Gölödin. — Megáldott engem az ég...

— Azt látom — mondta a Főnök. — Na és melyik futballozik a nyolc közül?

Az öreg Gölödin megsértődött.

— Csak nem hagyom összerugdosni a sarjaimat?! Hát egyik se.

— Miért nem mondta?

— Kérdezték?

A Főnök hosszan eltűnődött ezen.

— Mégsem értem — mondta végül. — Biztos tudomásom van arról, hogy Csórisápon egy roppant tehetséges Gölödin gyerek rúgja a labdát.

— Na, magának már elmondhatom — szólt az atya. — Az a Gölödinék Jóskája az alvégről. De azok a Gölödinék nekünk csak névrokonaink...

Közelebb hajolt a Főnökhöz.

— De, ha megkérhetném... ezt egyelőre ne árulja el odafenn a többi egyesületnek.

A Főnök bólintott, megértő ember volt.

— Afelől biztos lehet, Gölödin papa...

Peterdi Pál

DALLOS JENŐ:

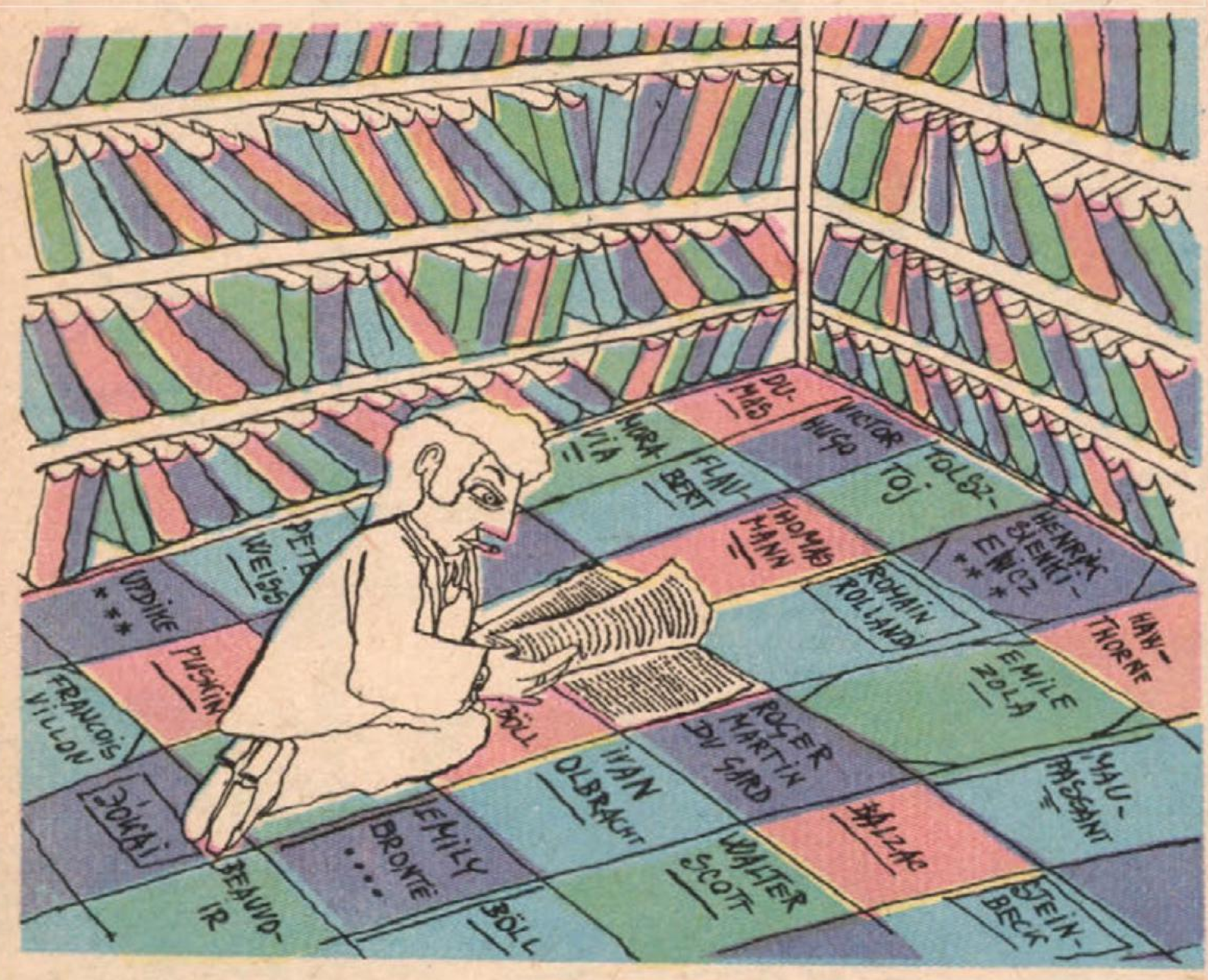
KÖNYVHETI TRÉFÁK

MINI KÖNYV

– Lapozz már...

ABSZOLÚT KÖNYVBARÁT

HÁZIASSZONYOK

– Maga menynyiért vette kilóját?

KELLEMETLEN BEOSZTOTT

AZ ANEKDOTÁK KÖNYVÉBŐL

Gárdonyi Géza egyszer részt vett Feszty Árpád Komárom megyében levő Kingyes nevű tanyájára rendezett kiránduláson. Észrevette, hogy közel a tanyához egy öreg juhász állt, a botjára támaszkodva. Reggel is ott állt még ugyanabban a helyzetben.

Ekkor Gárdonyi odaballagott hozzá, és a következő párbeszéd szövődött közöttük:

— Mondja, öregem, járt maga már városban?

— Jártam.

— Hol?

— Komáromban.

— Tetszett?

— Nem.

— Miért nem?

— Sokat beszilnek ott az emberek...

Bródy Sándor egyszer — maró öngúnyból — számlálatlan marék aprópénzt adott át elegáns mozdulattal fiakkerosa kezébe.

— De Sándor, hogy lehetsz ilyen könnyelmű? — kérdezték az írótól barátai.

— Csak hagyjatok, fiúkák. Kilencvennyolc krajcár volt. A kettőt, ami még jár neki, majd megkapja legközelebb...

Mikor tízéves lett a „Nyugat", nagy bankett volt egy étteremben. Ady Endre és Babits Mihály egymás mellett ültek. Velük szemben Kosztolányi Dezső. Tőle pár székkel tovább Osvát Ernő és Gellért Oszkár.

Tósztok.

Ady elmondja egy versét. Feláll Kosztolányi és felköszönti Babitsban és Adyban a magyar Goethét és a magyar Schillert. Poharak koccintása. De rögtön felkel helyéről Ady és bosszúsan átjön Osvátékhoz:

— A magyar Goethét szívesen átengedem Babitsnak. De én nem vagyok a magyar Schiller. Én a magyar Victor Hugo vagyok!...

Supka Géza megkérdezte egyszer Hampel József egyetemi tanártól, aki a Nemzeti Múzeum régiségtárának igazgatójaként az egyetemen az ötvös művészetről hirdetett előadást:

— Mondja, professzor úr, hogyan adhat elő erről a még csaknem teljesen földolgozatlan anyagról?

Hampel professzor elgondolkozott:

— Ha a tudós valamiről nem tud, akkor előadást hirdet róla. Ha semmit sem tud, úgy cikket ír, ha pedig fogalma sincs, akkor könyvet ír róla...

Hatvany Lajos egy gyönge színmű kezepes előadására vetődött be a régi Vígszínházba.

— Szórakozni jött? — érdeklődött egy ismerős újságíró.

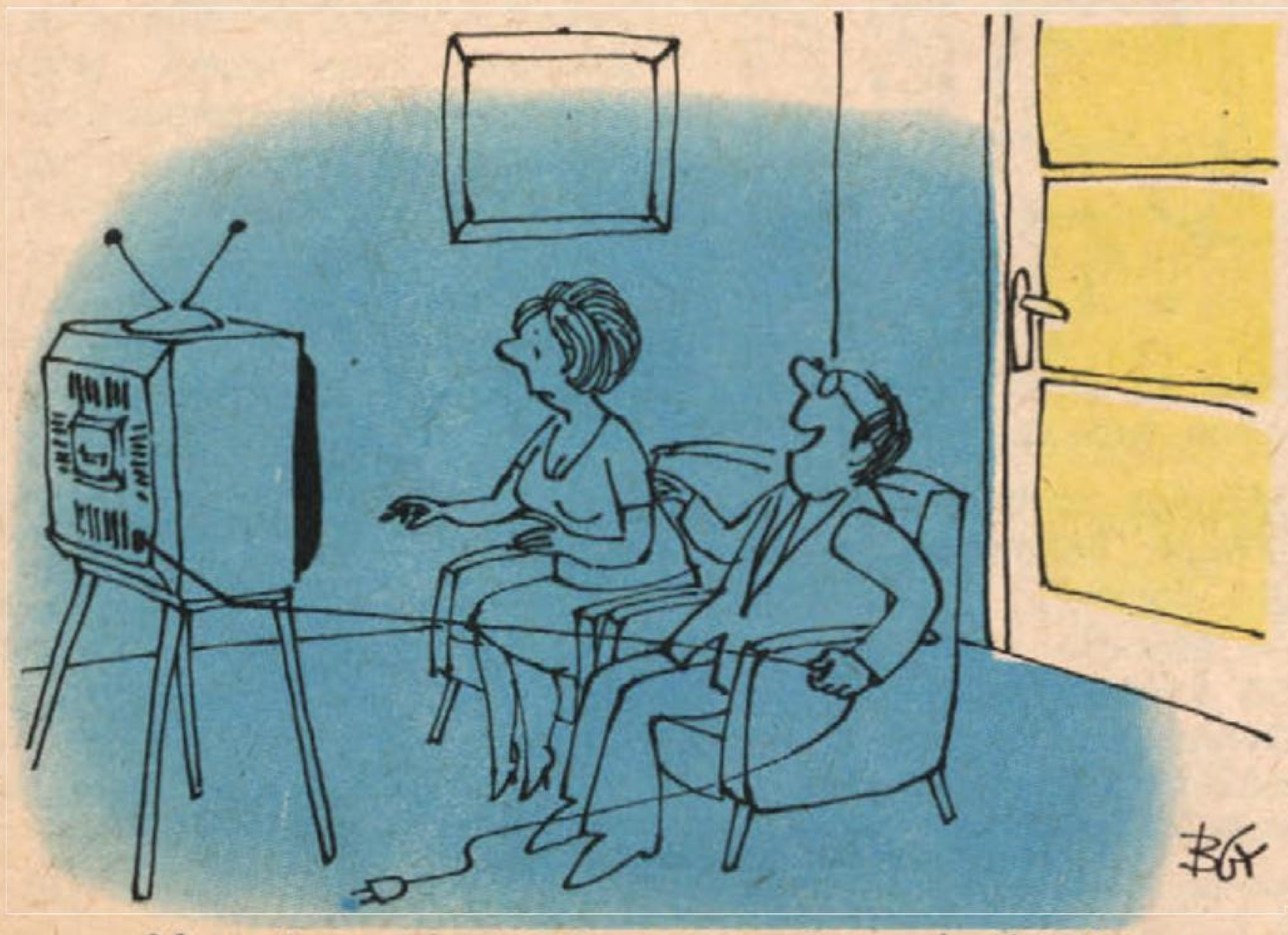
Hatvany felcsattant:

— Dehogy szórakozni! Inkább azért jöttem, mert szórakozott vagyok!...

(Révész Tibor gyűjtése)

GONOSZ EMBER

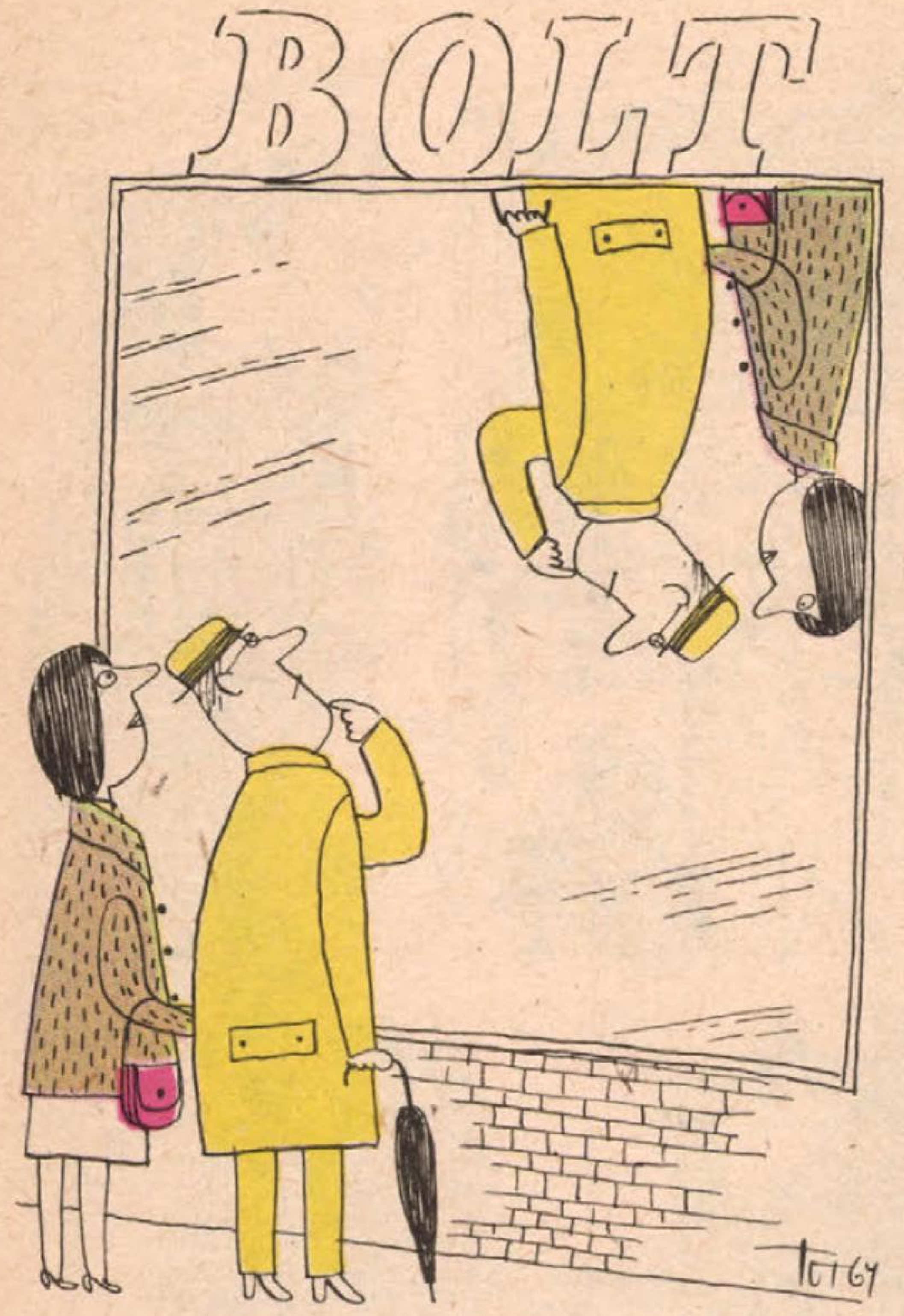
– Most, hogy elromlott a tévé, végre elmehetünk egyszer sétálni!

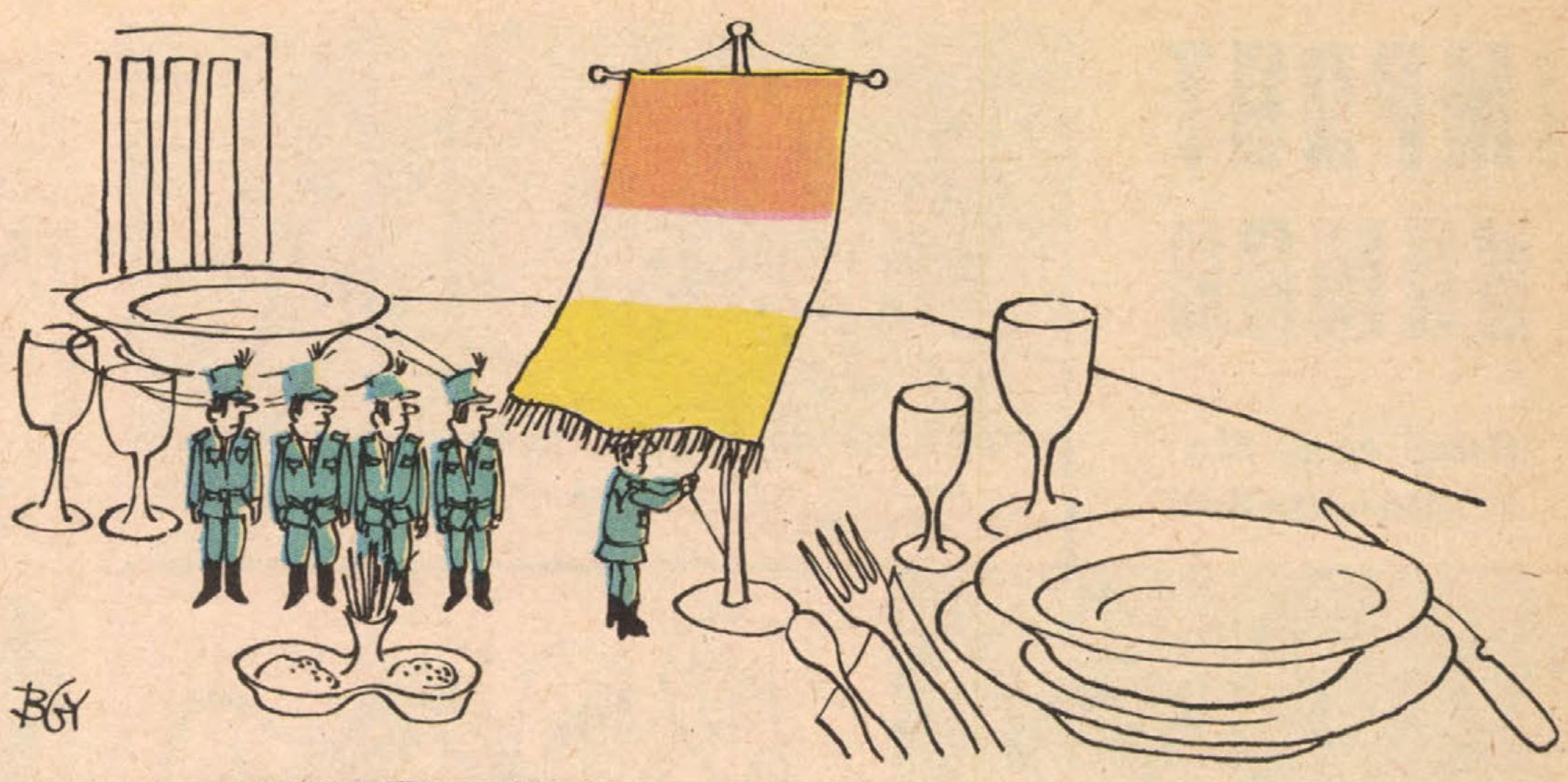
BEMUTATÁS

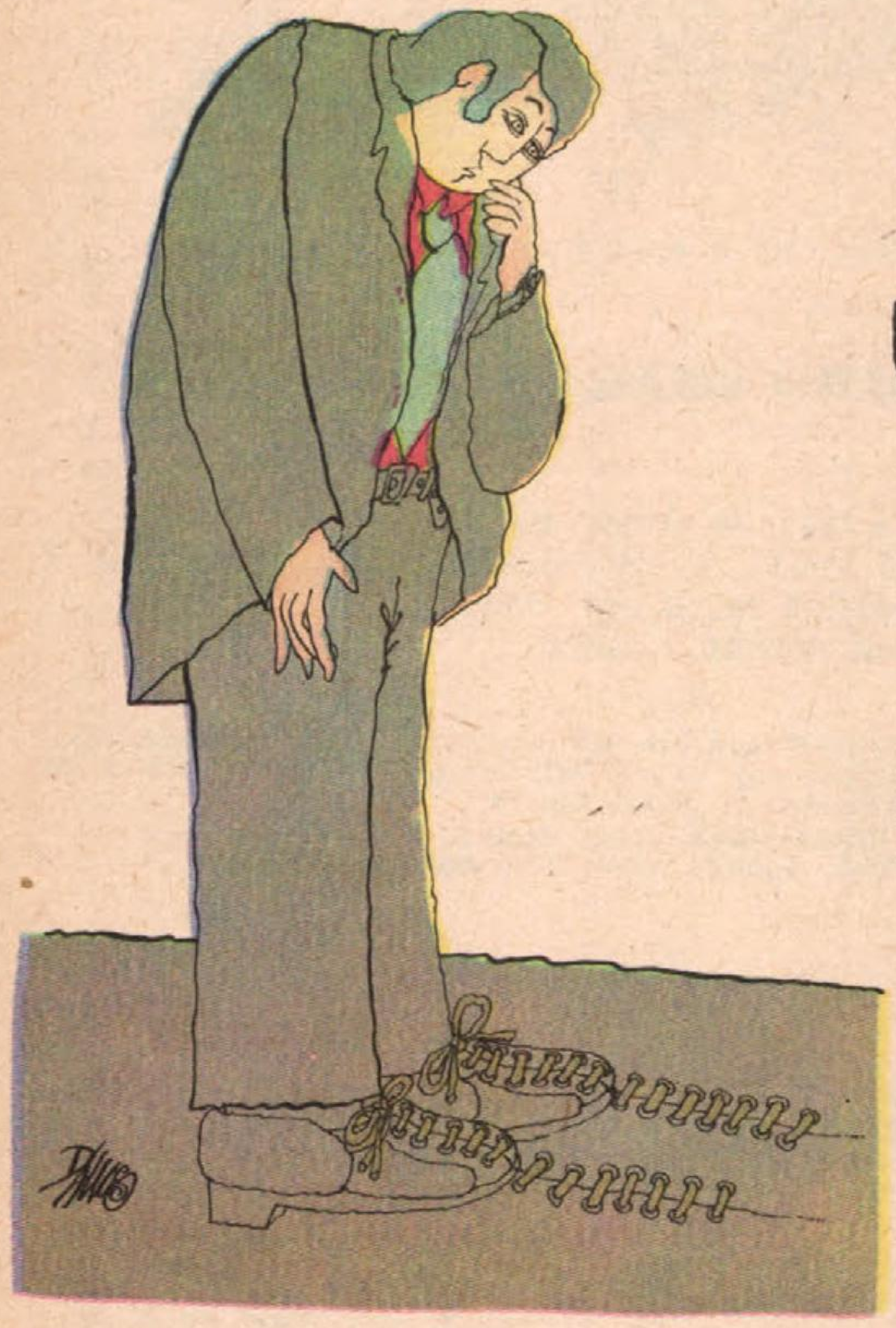

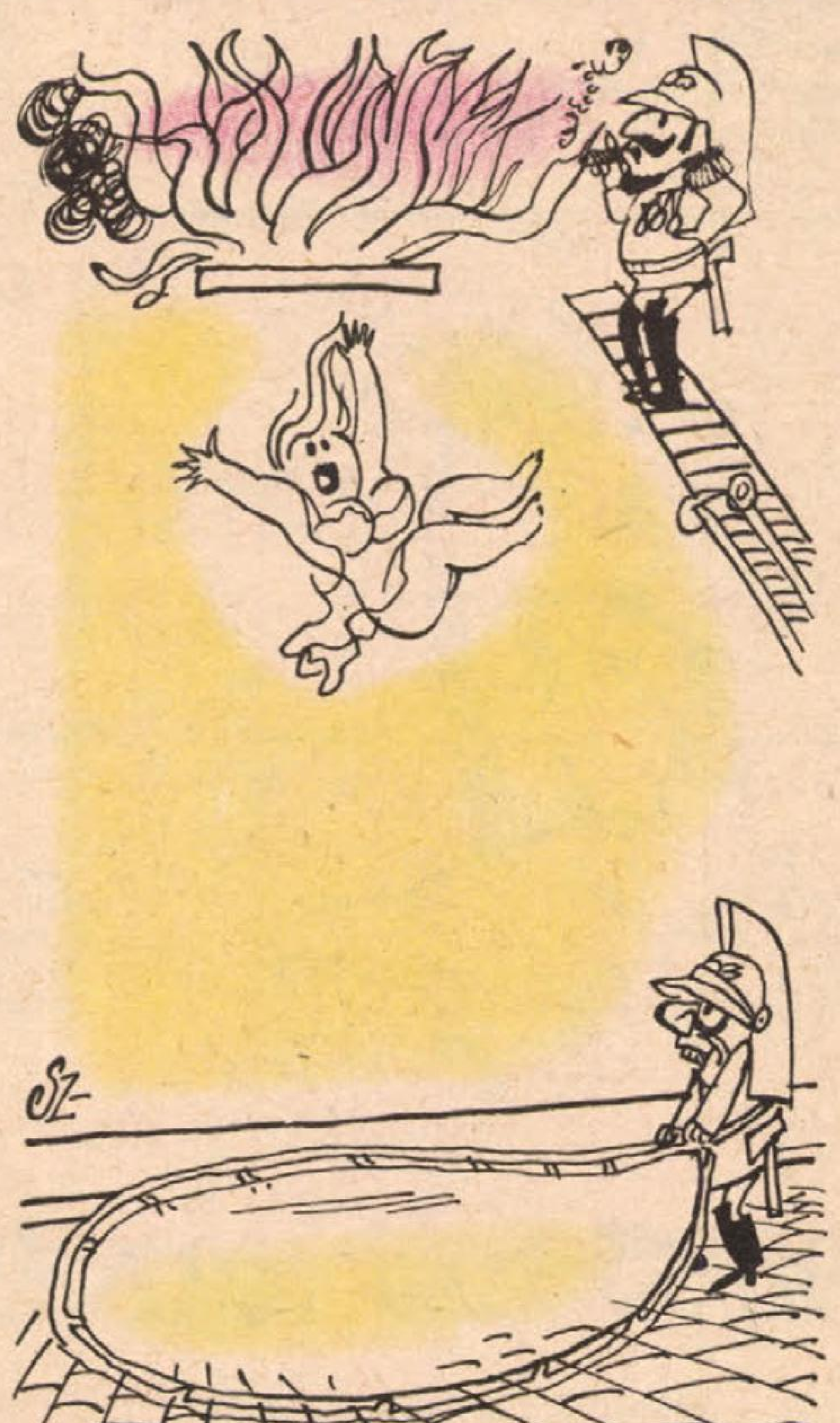
– Ő az a kosárlabdás srác, akivel most járok!

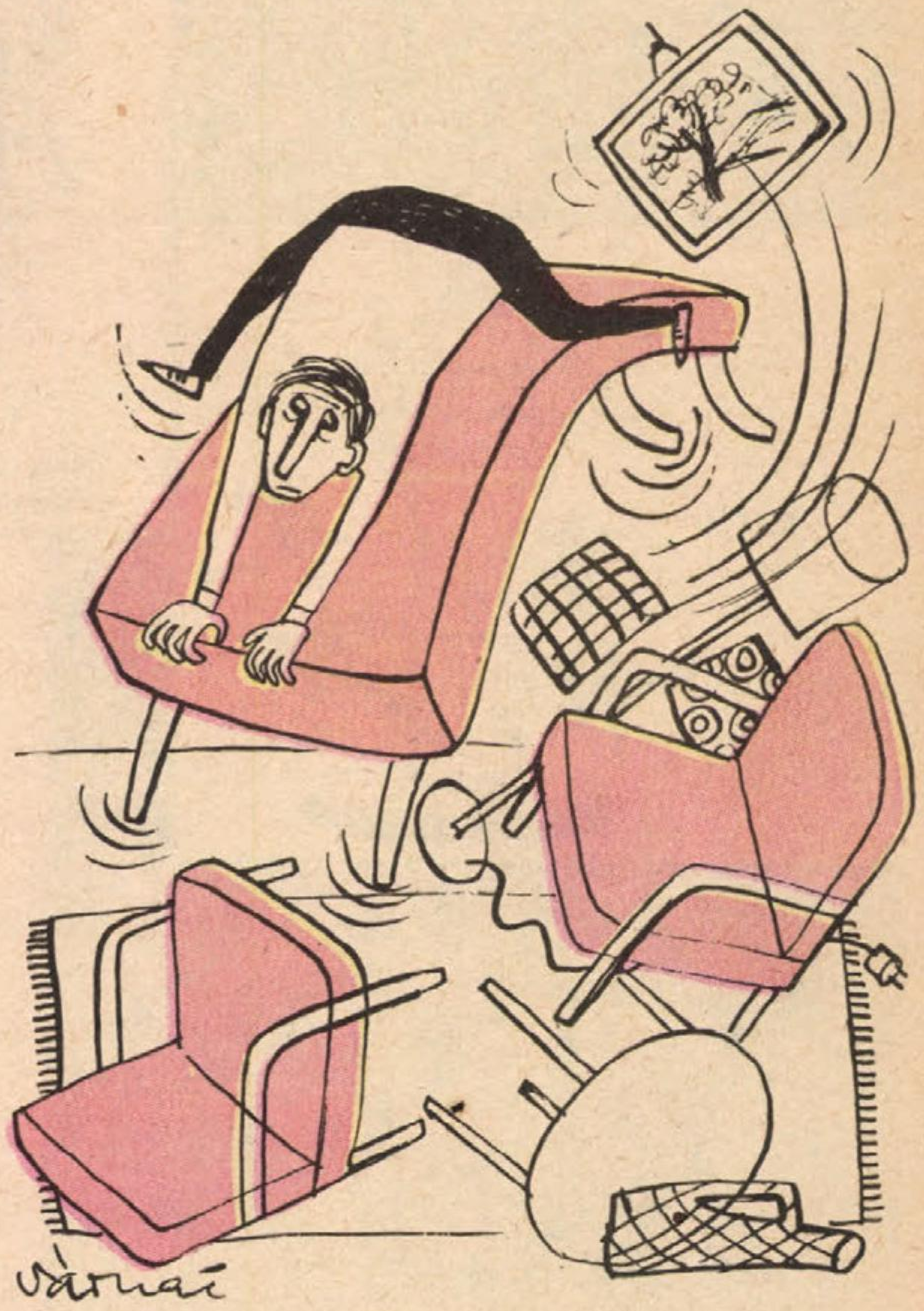
TÉBOLY

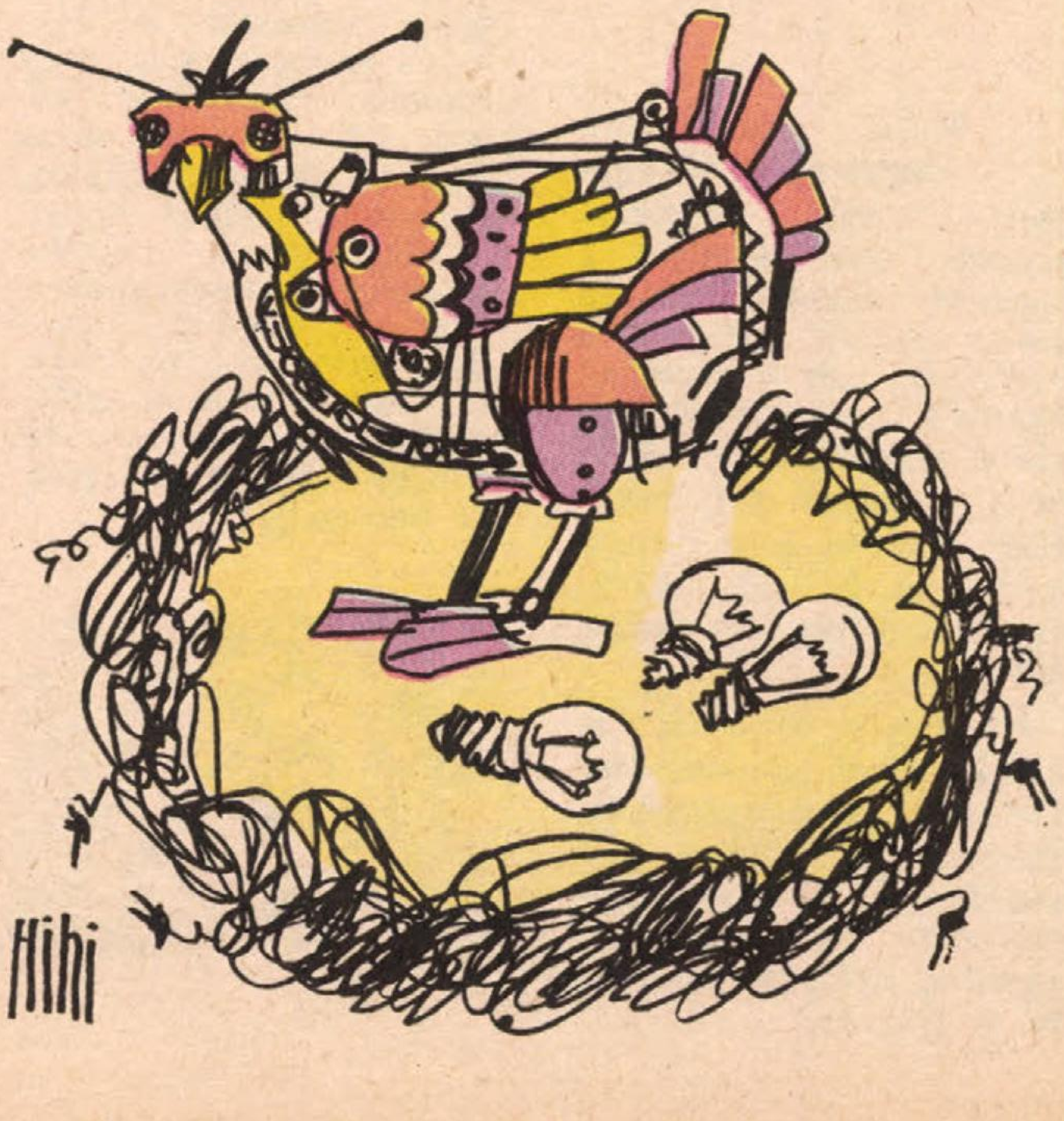

TÓT, BRENNER, DALLOS, SZŰR-SZABÓ, VÁRNAI, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI

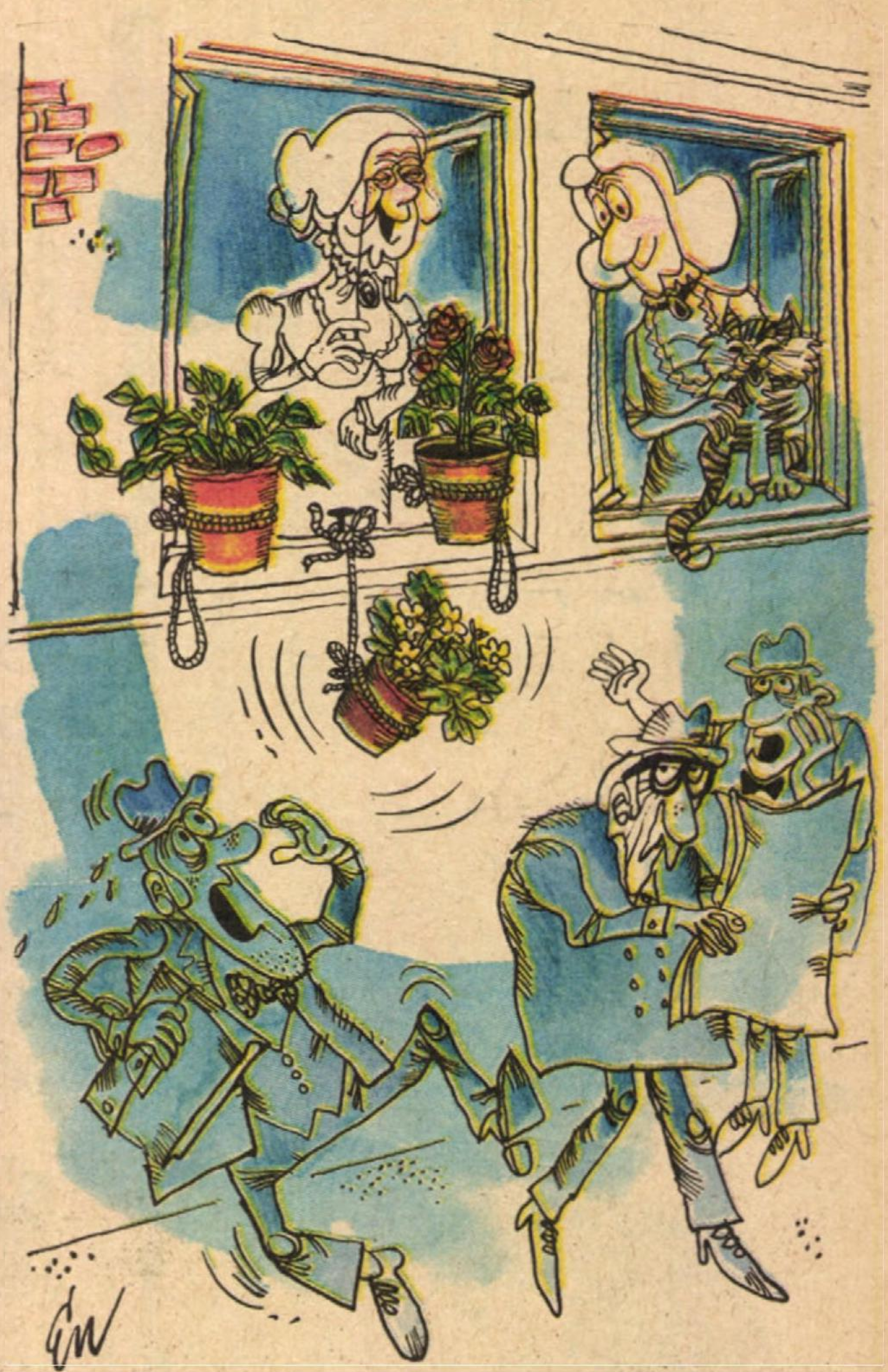
IMPORT HUMOR

(Kubai, angol, dán és norvég lapokból)

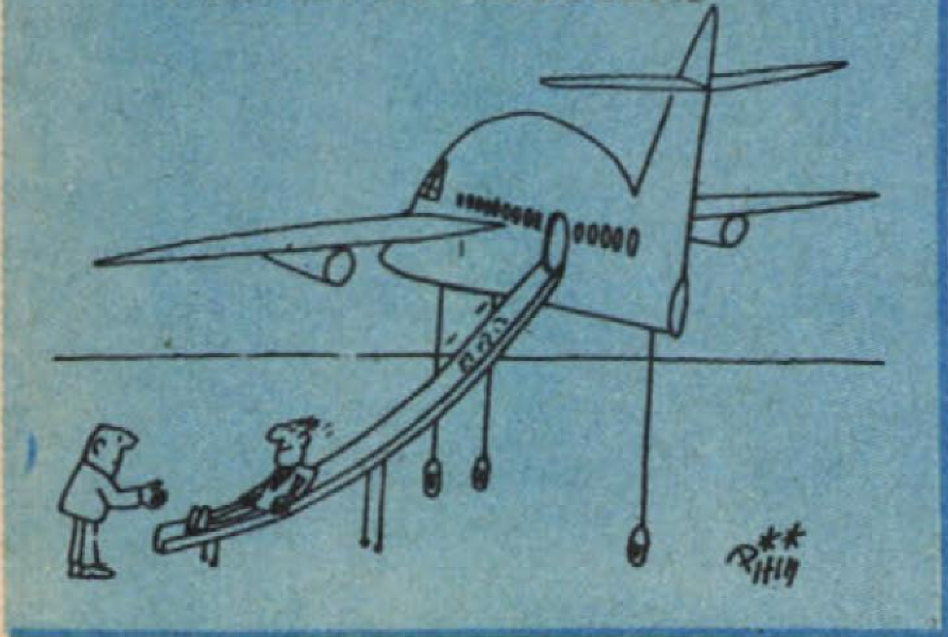
– Júniusban fogjuk megünnepelni a huszonötödik házassági évfordulónkat...

IJESZTGETÉS

– Így nem esik a fejükre, csak megijesztem őket...

KÉNYELMES MEGOLDÁS

– Tudom, bíró úr, hogy ez a trikó más, mint a többieké, de a keresztcsíkok kövérítenek...

EDZÉS

PECH

III. RICHARD

– Könyörgök, ne cipőt hozzál! Lovat!!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Kovácsháziékat keresem. Itt laknak?
— Nem. De lakik az első emeleten egy Kovács és a harmadik emeleten lakik egy Házi.
— Ahá. Ezek szerint elváltak...

*

Szabóné sehogysem tud megszabadulni a dupla tokájától. Barátnője javaslatára egy orvosi folyóirathoz fordul tanácsért, de a levél alá férfinevet ír, óvatosságból.
A válasz postafordultával megérkezik:
„Azt tanácsoljuk önnek: növesszen szakállt..."

EGY PEDAGÓGUS EMLÉKEIBŐL

Huszonöt éve vagyok pedagógus. Szeretnék most egy csokornyit átnyújtani a negyedszázad vidám emlékeiből:

Nem sokkal a háború után nyomdászgyerekeket nyaraltattunk falun. A 4 éves Lacika kedvence a barackleikváros kenyér volt. Egyik nap egy kosár-

nyi sárgabarackot kaptunk. Kiválasztottam a legszebbeket, legérettebbet, s a kis Lacika szájába adtam. Ízlelgeti, nyeli, s egyszer csak felkiált: „Tanító néni, hiszen ez lekvárból van!"

*

Szállásunkról a református templom tornyára lehetett látni. Péter mindenkit megkérdezett: az ott mi? Mindnyájan mondtuk: templom, kisfiam. Megcsóválja a fejét: „Nem templom az, hanem élüzem, mert csillag van rajta!"

*

Gizikét a nagymamája neveli. Egyik napon nagy csokor virágot hoz. Megköszönöm, de kérem, hogy máskor ne hozzon, kevés a nyugdíja a nagymamának. Fölényesen legyint: „Ne tessék izgulni, háromszor is végigmentünk a piacon, s ott vettük meg, ahol a legolcsóbb volt!"

*

Először használunk vízfestéket, s egyszerre 3 színt, — persze egymás után. Bíráljuk a legszebb munkát: kinek, miért tetszik? Sorolják a gyerekek: „Szép színeket használt"; „nem folyt össze a festék"; „nem ment ki a vonalon" stb. Végül Éva: „Nekem azért tetszik, mert egy házban lakunk, és Kati a legjobb barátnőm!"

Ismét Éva és Kati: Kikéredzkednek a mosdóba. Tudom, hogy pancsolni akarnak, ezért előbb Évát engedem ki. Kati sértődötten néz: „Őt tetszett kiengedni, pedig én találtam ki az egészet."

Mártika — a legaranyosabb kis elsősöm — zokog, és haza akar menni a nagyijával. Nem értem; nemsokára év vége van, s eddig mindig nagy örömmel jött. Ölbe veszem, s kérem, hogy súgja meg: mi a baj? Szipog, de mondja: „Apuci elment a dolgozójába, nagyika hazamegy a nagypapához, édesanyát elvitték a mentők a kórházba; mondták, hogy ma érkezik az új kistestvérke — csöngetni fog és nem lesz otthon senki, aki beengedje!"

Vagy 12 éve szerepeltünk a tévé Anyáknapi műsorában. Balogh Mária volt a riporter. Bandika megkérdezi tőlem a főpróbán: „Tessék mondani, ő már néni, vagy még kislány?"

*

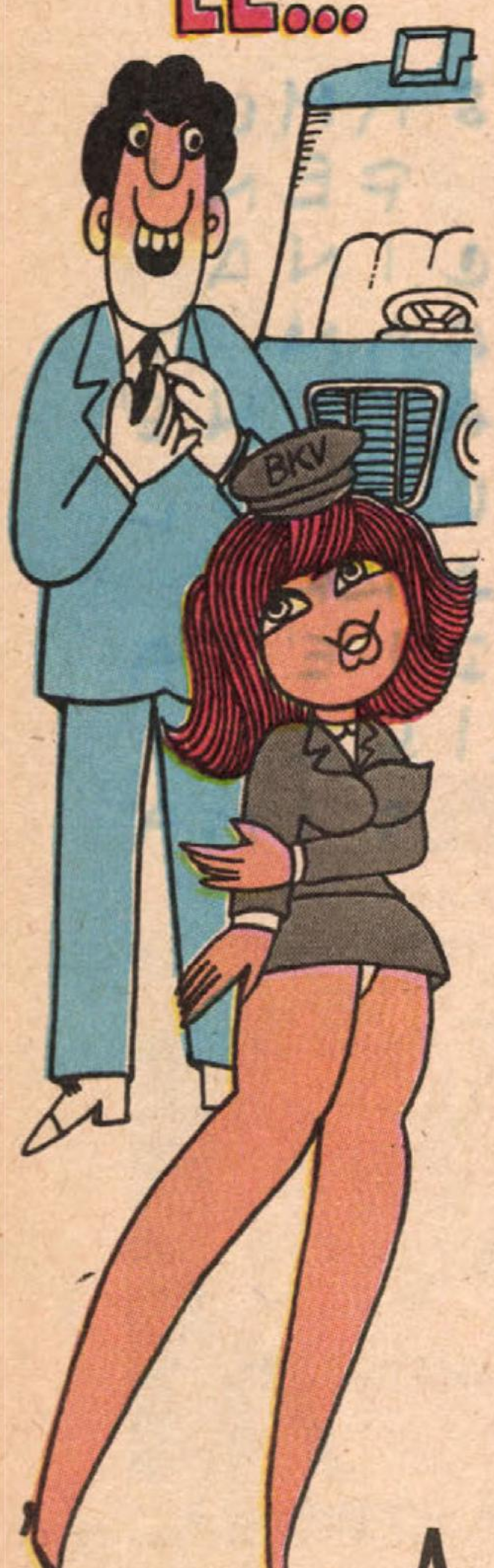
Fogalmazunk. A címe: „Kísérleteztünk". Az egyik görög kisfiú írja: „A gyertya kis üvegpohár alatt hamar elaludt. Nagy búra alatt sokáig égte. Ami nem volt letakarva, addig égte, míg tanító néni meg nem fújta."

*

A pedagógusnapon virággal, kávéval stb. köszöntenek a gyerekek. Megköszönöm, megpuszilom őket sorba. Hozzám jár kolléganőm Tomikája. Nem bírja tovább, odajön és szipogva mondja: „Én is hozok ám virágot, csak még anyukám nem kapta meg a gyerekektől."

Dr. Degrell Lászlóné
tanítónő
Budapest

NE SZALASSZA EL...

...A LEHETŐSÉGET!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

SZÜLŐI ALÁÍRÁS — ELLENŐRZŐBE

Kár, hogy ezt a bélyegzőt csak olyan diákok használhatják, akiknek az édesapjuk tükörírással szokta szignálni az ellenőrzőt.

(Az Ifjúsági Magazinban észlelte Szabó András, gödöllői olvasónk)

Kezesség érte biztosság

felé ütés

csak ha „Stabi"-sapka

nem hideg - ba

IV-2-23 1716—7000—2888

Ez gyönyörű! Díjat érdemelne!

(Az importból származó ipari védősisak használati utasítását beküldte Majoros Imre)

A Bayerné a BEK-trófea

Pénteken este ismet a brüsszeli *Heysel-stadion* volt a *Bayern München—Atletico Madrid* megismételt BEK-döntő színhelye, mivel mint ismeretes, a

Nagyon csinos asszony lehetett az a Bayerné, aki 30 000 spanyolt és 20 000 németet vonzott Belgiumba.

(A Népszavából ollózta B. J. pesti olvasónk.)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

És mi itt állunk a félárú jegyünkkel!

(Ózdon fotózta Seres Lehel)

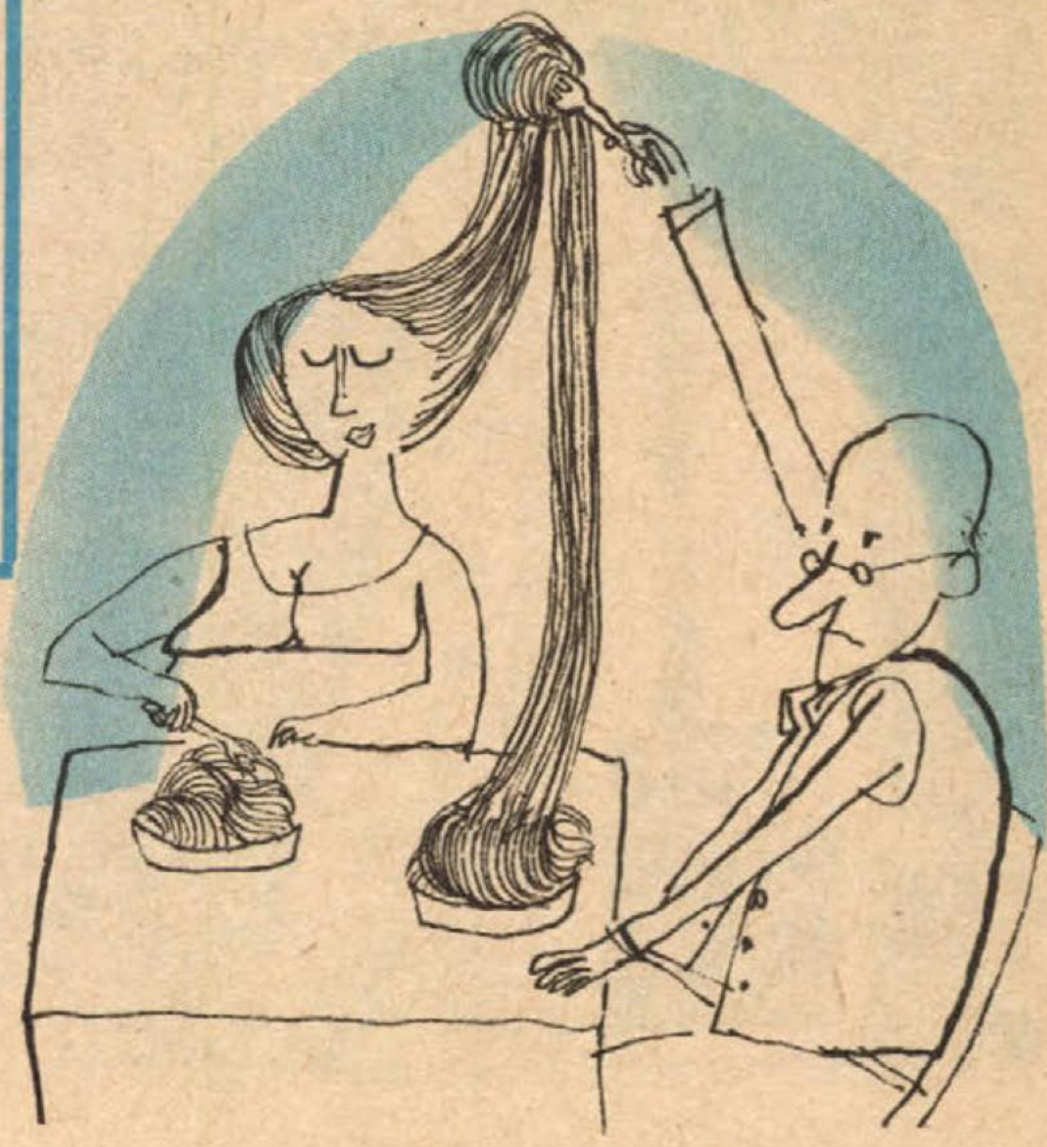
HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

Lehoczki István rajzai

T

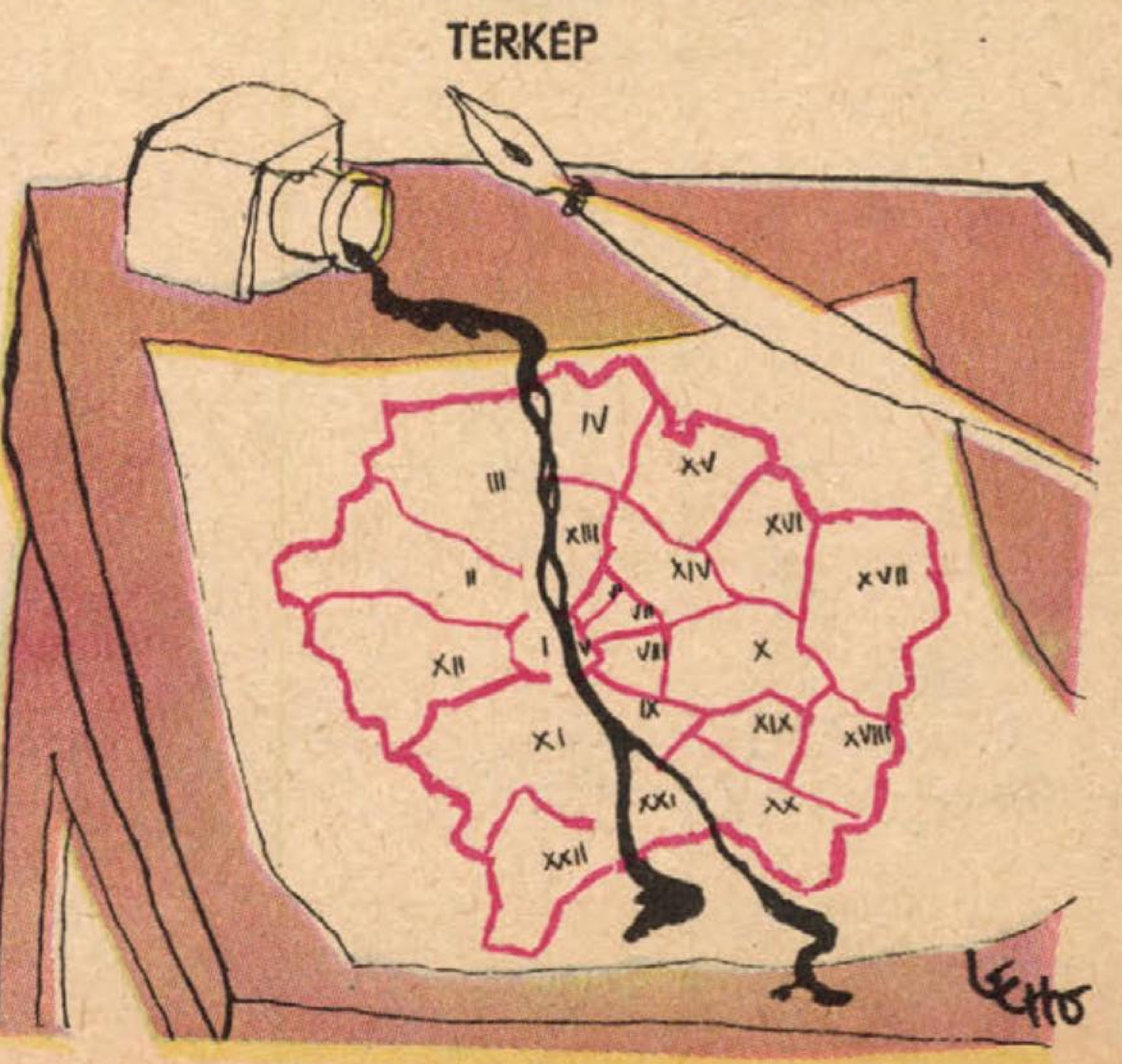
TÉSZTA

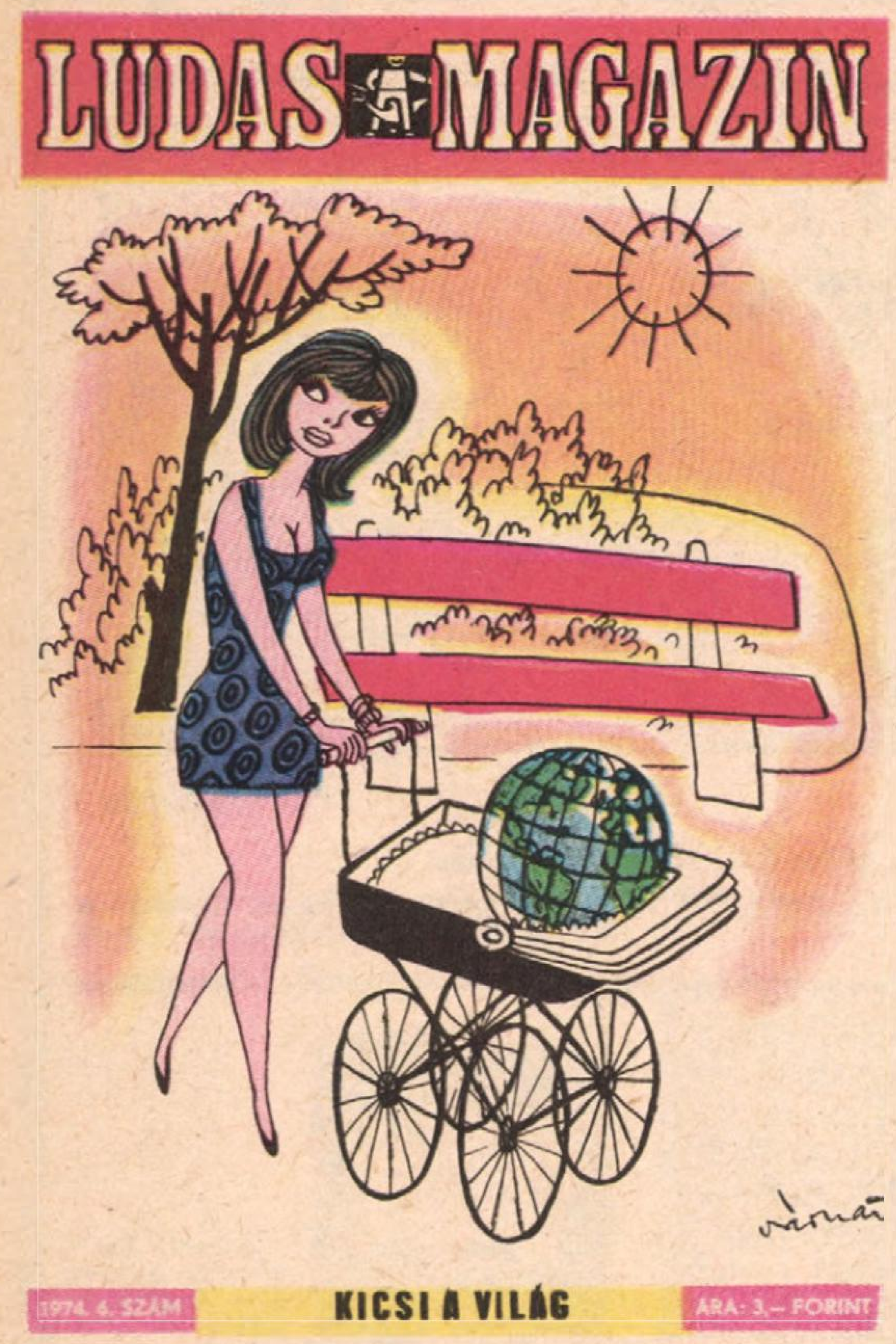
TÜKÖRKÉP

TÉRKÉP

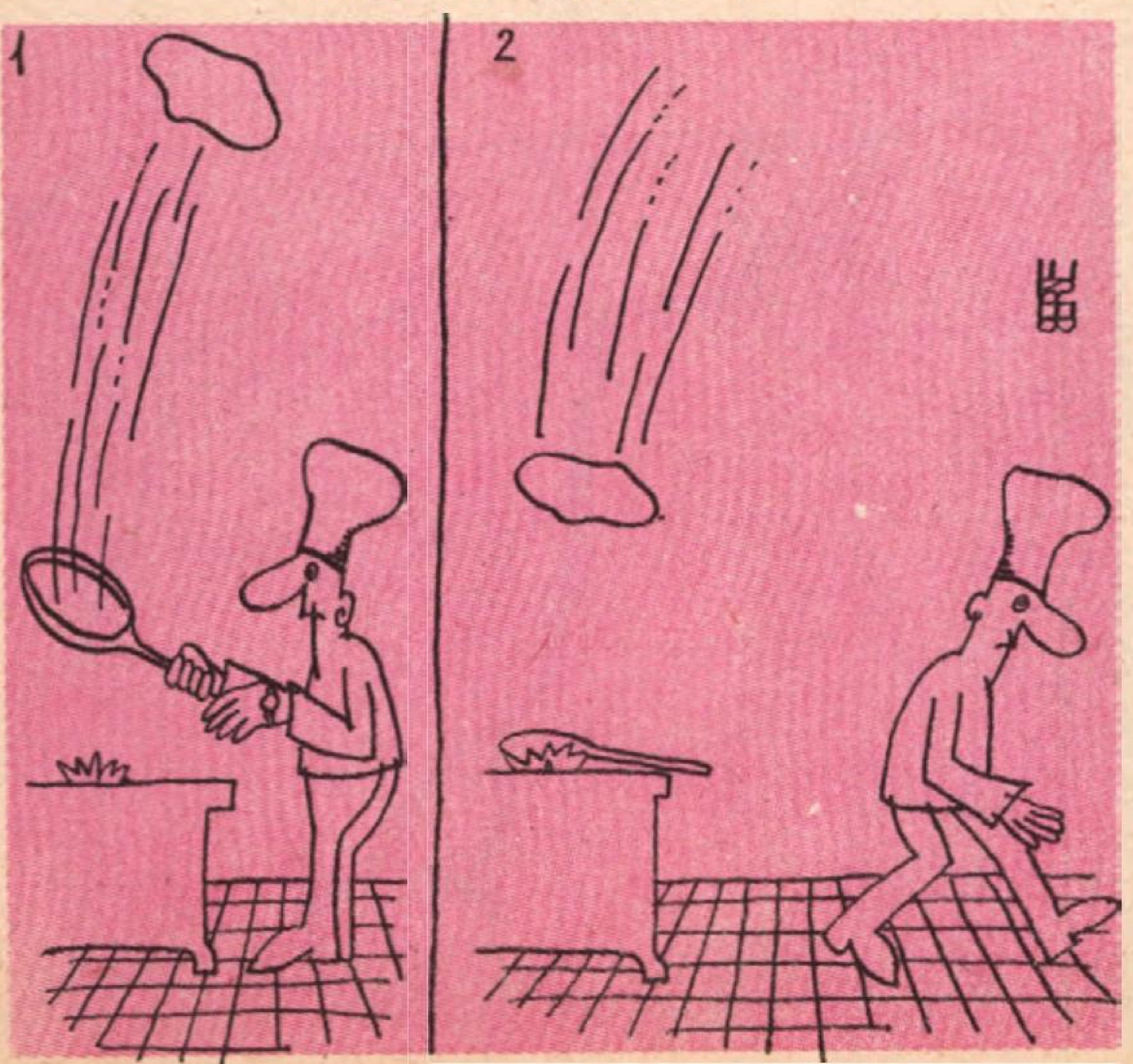
MEGJELENT!

PÉLDÁZAT A SZERVEZÉSRŐL

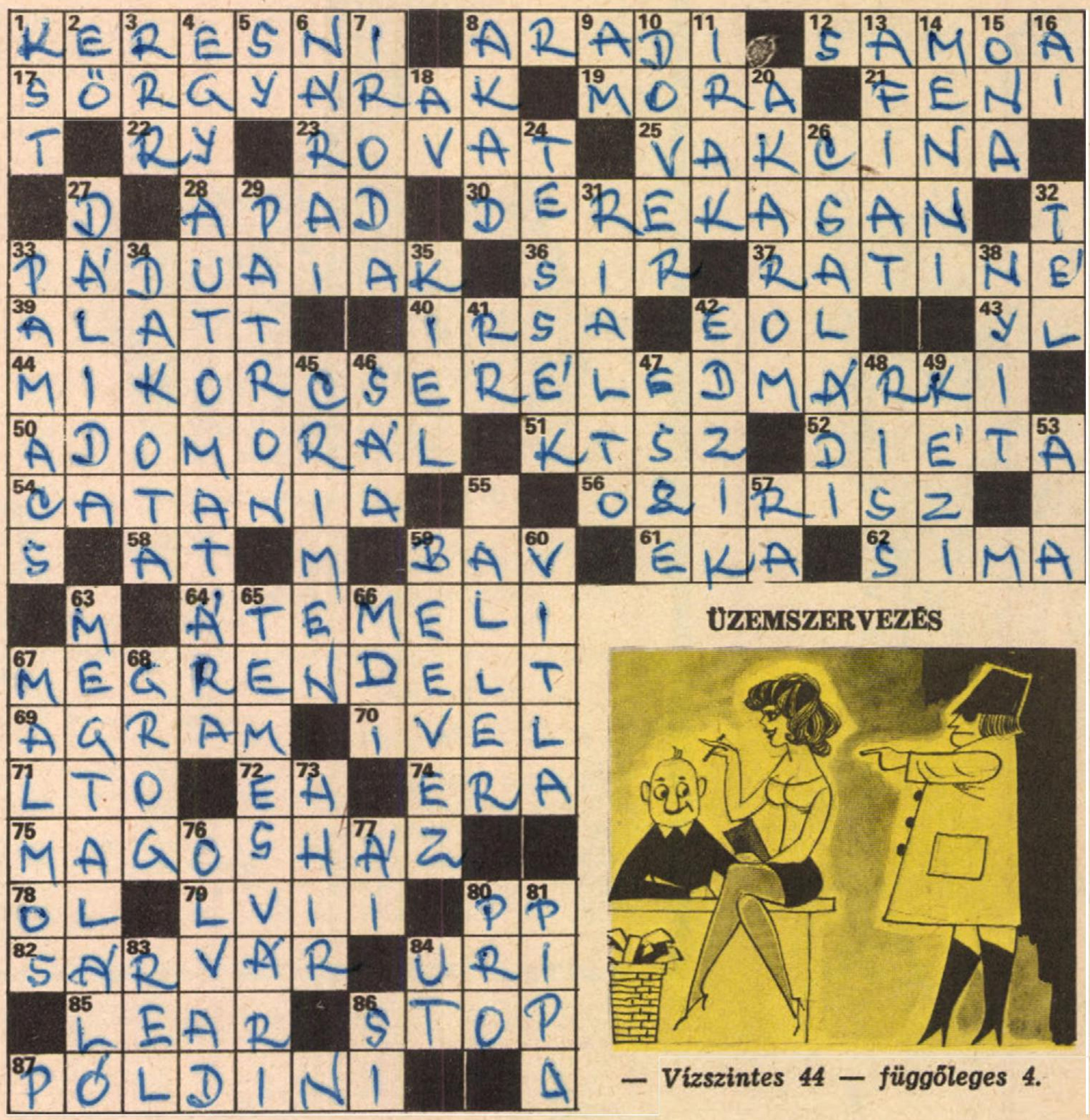

LETELT A MUNKAIDŐ

ÜZEMSZERVEZÉS

Feleség az igazgatóhoz: — Vízszintes 44, függőleges 4. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb június 10-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

ÜZEMSZERVEZÉS

— Vízszintes 44 — függőleges 4.

VÍZSZINTES

1. „Jövedelemre szert tenni"
8. Határon túli, Maros parti város lakója
12. Szigetcsoport a Csendes-óceánban
17. Kőbánya nevezetességei
19. Az Aranykoporsó írója
21. Élesíti
22. R. Y.
23. Újság része
25. Oltóanyag védőoltásokhoz
28. Csökken a szintje
30. Becsülettel, dicséretre méltóan
33. Így is mondhatjuk: padovaiak
36. Angol megszólítás
37. Bolyhozott gyapjúszövet
39. Helyhatározó szó
40. Alberttel: község
42. Vezetőhang nélküli, moll hangsor
43. Kettős betű, ford.
50. Az adókötelezettség teljesítésében tanúsított magatartás
51. Iparosok társulása
52. Egészségi okokból megszabott étrend
54. Kikötőváros Szicíliában
56. Egyiptomi isten, Izisz férje, Hórusz apja
58. A. T.
59. Ékezettel: a bizományi áruházak neve, röv.
61. Villamossági márka
62. Nincs rajta kiemelkedés
64. „Felveszi és a másik oldalra teszi"
67. Többnyire az „áru" szó jelzője
69. Zágráb német neve
70. Szárnyal
71. L. T. O.
72. Angol kettős hangzó
74. . . . smus
75. Sok emelete van (2 szó)
78. Állat lakása
79. Római 57-es
80. Pianissimo, röv.
82. Dunántúli helység, várral a közepén
84. Svájci kanton, de magyar szó is
85. Koronás fő a színpadon
86. Állj!
87. A „Farsangi lakodalom" zeneszerzője

FÜGGŐLEGES

1. Évente egyszer fizet vissza, de többször ad kölcsön
2. Ü — a régi magyar írásokban
3. Azonos betűk
5. S. Y.
6. Színművésznő (Teri)
7. Tisztviselők munkahelye
8. Előfordul
9. Német prepozíció
10. Fehér szikláiról nevezetes angol kikötő
11. Bagdad a fővárosa
13. Torinói világmárka, névelővel
14. Haladni
15. Ő, oroszul, nőnemben
16. A. I.
18. . . .iatika
20. Több, mint „óhajtom"
24. Kínálás
26. Sör, otthon, ház stb. jelzője lehet
27. Francia előadóművésznő
29. Házi szódavízgyártáshoz kell
31. Híres velencei híd
32. Évszak
33. Aki villanyborotvát használ, könnyen nélkülözi
34. USA-állam
35. Schleswig-Holstein tartomány székhelye
38. Kitárja az ajtót
41. Raccsolónak nehéz kimondani
42. Pl. az acélt is
45. Bűncselekmény, ismert latin szóval
46. S. Á. A.
47. Kuruc vezér volt
48. Szakadás, németül
49. Szerszámjelző
53. A családfő
55. Magyar politikus és író (Hármas István), a 17. században élt (János)
57. Helyrag
59. Csónakkal érkezik a révbe
60. Csörlő
63. Ha becsületes, visszaadja
65. Híres szónok és író a 15. században (Pelbárt)
66. Római 1501-es
67. Malomtulajdonos
68. Forró vízből, sok rummal, cukorral készül
73. Ha rossz, szárnyakon jár, itt névelővel
76. A vér tulajdonsága
77. Á. I.
80. . . . patria; a hazáért
81. Aránylag kevésbé egészségtelen dohányzóeszköz
83. É-vel: közvetítőállomás
84. A közlekedést szolgálja
86. Siklik a vízen is

HATÁSOS CÁFOLAT

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Először is nincs pénze, másodszor is nem fogom elvenni."

100—100 forintot nyert:

Schneider Márta, 8000 Székesfehérvár, Vöröshadsereg u. 60.

Dr. Rózsa Gyula, 1061 Bp., Liszt F. tér 10.

Kádár Károlyné, 8500 Pápa, Gazdaság u. 5.

A díjakat postán küldjük el.

elcőszörisnincspénze
elzevir utah ária
motor gov hecc znp
án s podagra s házi
sarzsi error adamis
orgona ákos opel ba
dd lucskoskáposzta
sogor o csata is ro
z l oázis dotácio r
oroszlán utkaparo a
r szárszo
ics su eng
size hordo
nyamvadt l
e bi e ty
medea on á
f ardennek
ol kal ni
gomelvenni

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

ESTORIL NEM SIKK

A portugál politikai változások egyik áldozata: Estoril luxusfürdőhely híres játékkaszinója. A kaszinó igazgatója gyászos nyilatkozatban közölte az Associated Press tudósítójával: „Európa gazdagjai között úgylátszik elterjedt, hogy ebben a szezonban nem sikk Portugáliába jönni.” Üresen tátong a fürdőhely legnagyobb szállodája, a Palace Hotel is. A kaszinó igazgatósága felirattal fordult az új portugál kormányhoz. Ebben bejelenti, hogy támogatást kér és egyúttal azt is, hogy „demokratizálja” a kaszinó szabályait. Ezentúl férjezett portugál állampolgárságú asszonyok házastársuk írásbeli engedélye nélkül is megjelenhetnek a játéktermekben, az állami hivatalnokoknak nem kell jövedelem-igazolást felmutatniuk, s eltekintenek a kötelező estélyiruha viseléstől is.

A kaszinó igazgatója szerint Spinola tábornok, akihez a levelet intézték, még nem válaszolt. „Úgy látszik nincs ideje törődni a kaszinóval” — mondta szomorúan az AP munkatársának.

A SZÍVSEBÉSZ SZÍVÜGYEI

Christian Barnard, a világhírű szívsebész első felesége „Gina szerelmes levelei Barnardhoz” címmel könyvecskét hozott nyilvánosságra, amely a szépséges Gina Lollobrigida leveleit tartalmazza. A filmsztár beperelte a szívsebészt, mert — úgymond — „bűnös hanyagságból” — engedte, hogy a szerelmeslevelek a bosszúért lihegő feleség kezére kerüljenek. Részlet Lollobrigida temperamentumos írásbeli nyilatkozatából, amelyet a bíróságnak küldött: „Nem vádolom magam, amiért valamikor őszinte érzelmeket tápláltam egy férfi iránt, akit akkoriban az egész világ szeretett és csodált. De soha többé nem akarom látni. Egy férfi, aki ilyen ügyekben hanyag, az egyszerűen mafla.”

Részlet Barnard válaszából: „Nem érdekel az egész ügy, új feleségem van.”

AZ ALELNÖK KÁVÉJA

Ford amerikai alelnök Chicagóban a számítógépgyárosok összejövetelén fontos politikai beszédet mondott, amelyben igen mértéktartó hangon nyilatkozott Nixon elnökről és a Watergate-ügyről. A beszéd elhangzása után az alelnököt kísérő titkosszolgálati emberek megállapították, hogy a szónoki emelvény mellett egy kis asztalon kávéfőzőgépet helyeztek el, amelyben az alelnöknek szánt ital fortyogott. A titkosszolgálat vegyelemzése utólag megállapította, hogy a kávé jelentős menynyiségű, LSD néven ismert kábítószert tartalmazott. A titkosszolgálat jelenlevő tagjai ellen fegyelmi indult, mert a kávéfőzőgépet csak utólag vizsgálták meg. A Chicago Tribune kommentárja: „Vajon mit mondott volna az alelnök a Watergate-ügyről, ha megissza a neki főzott kávet?”

JÓ SZÁNDÉK

Los Angeles városában Erline Androin 22 esztendős egyetemista az egyik főutcán haladt autójával, amikor meglátta, hogy az egyik bank épületéből álarcos, gépfegyveres banditák rohannak ki. Elvesztette uralmát a gépkocsi felett, elütött öt gyalogost, nekiment két autónak, s ez a két autó újabb három embert döntött le a lábáról. Utána derült ki, hogy a városban filmet forgattak: a banditák statiszták voltak, a golyószórókban természtesen nem volt töltény — és a bank sem volt igazi.

A Penelope Productions cég nyilatkozata: „Valóban hibát követtünk el, amikor nem helyeztünk el figyelmeztető táblákat. Jó szándékunkat azonban bizonyítja, hogy a Miss Androin által elütött gyalogosok közül az egyik a rendező volt, a másik pedig a kellékes.”

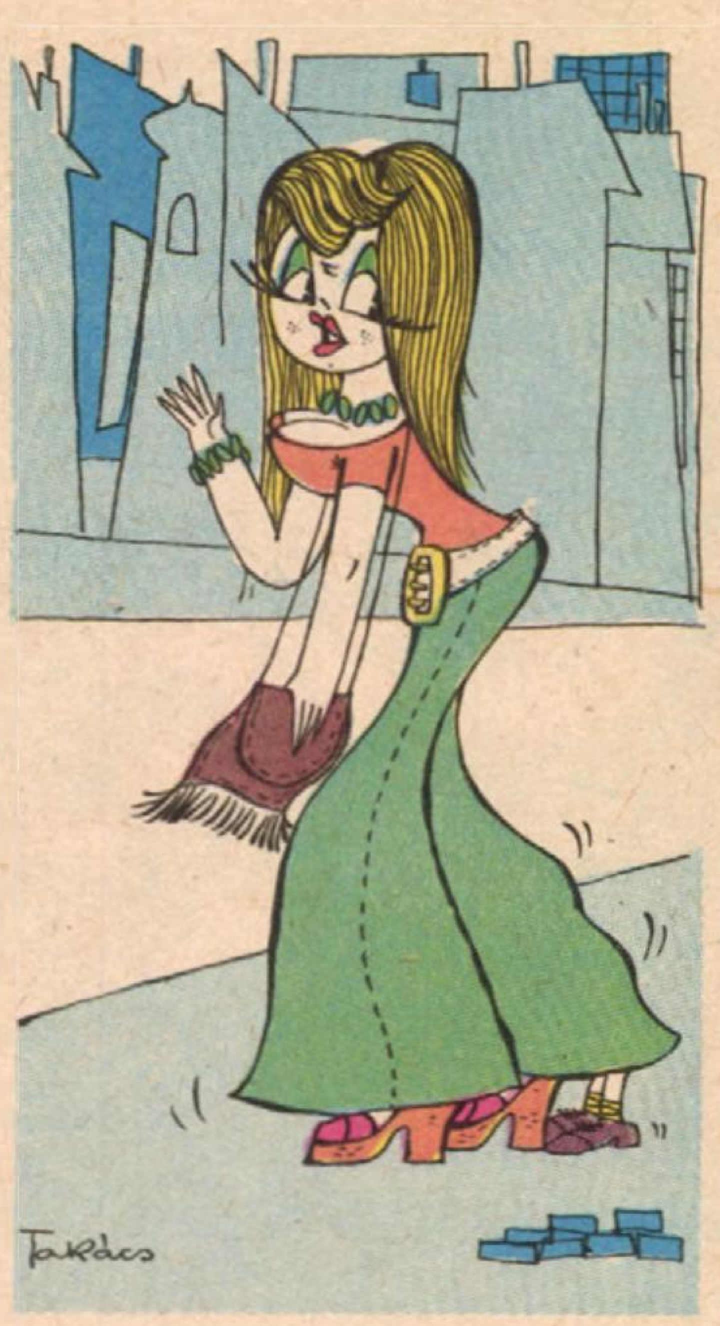

TECHNIKAI CSÚCS

A vietnami háborúra vonatkozó Pentagon-papírok nyilvánosságra hozatala óta elmélyült tudományos munka folyt az amerikai Xerox-cég laboratóriumaiban. Ez a vállalat fejlesztette ki ugyanis a dokumentumok fénymásolásának gyors és korszerű módszerét, ami lehetővé tette egyebek között a Pentagon-iratok lemásolását és nyilvánosságra hozatalát is. A tudományos munka most eredménnyel járt. A nagy másológép-gyártó vállalat bejelentette: sikerült olyan gépet gyártania, amelylyel egy írásos dokumentumot lemásolhatatlanná lehet változtatni.

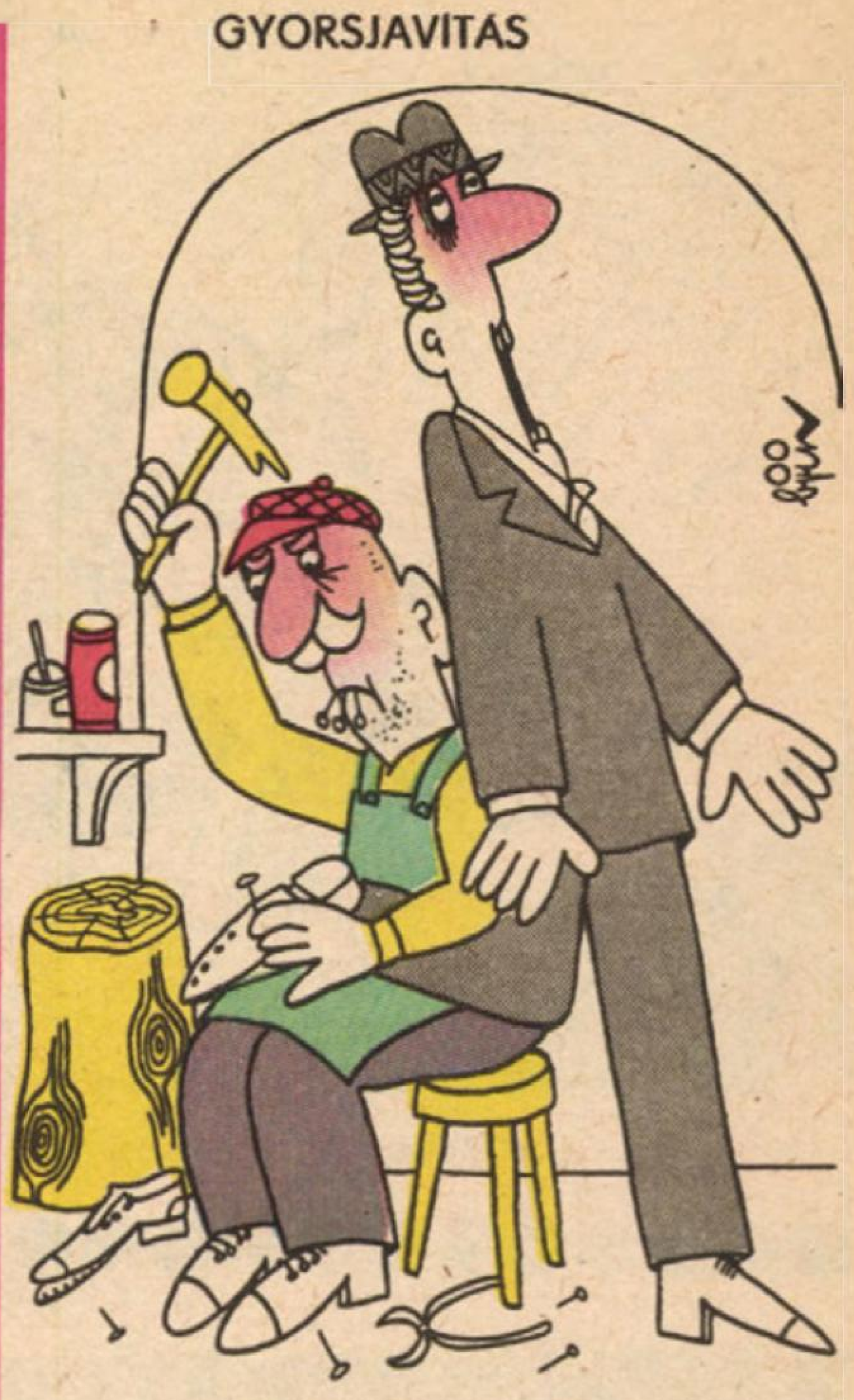
Ez az első vállalat a világon, amely eddigi gépeit használhatatlanná tevő gépeket gyárt.

DIVATOS MAMA

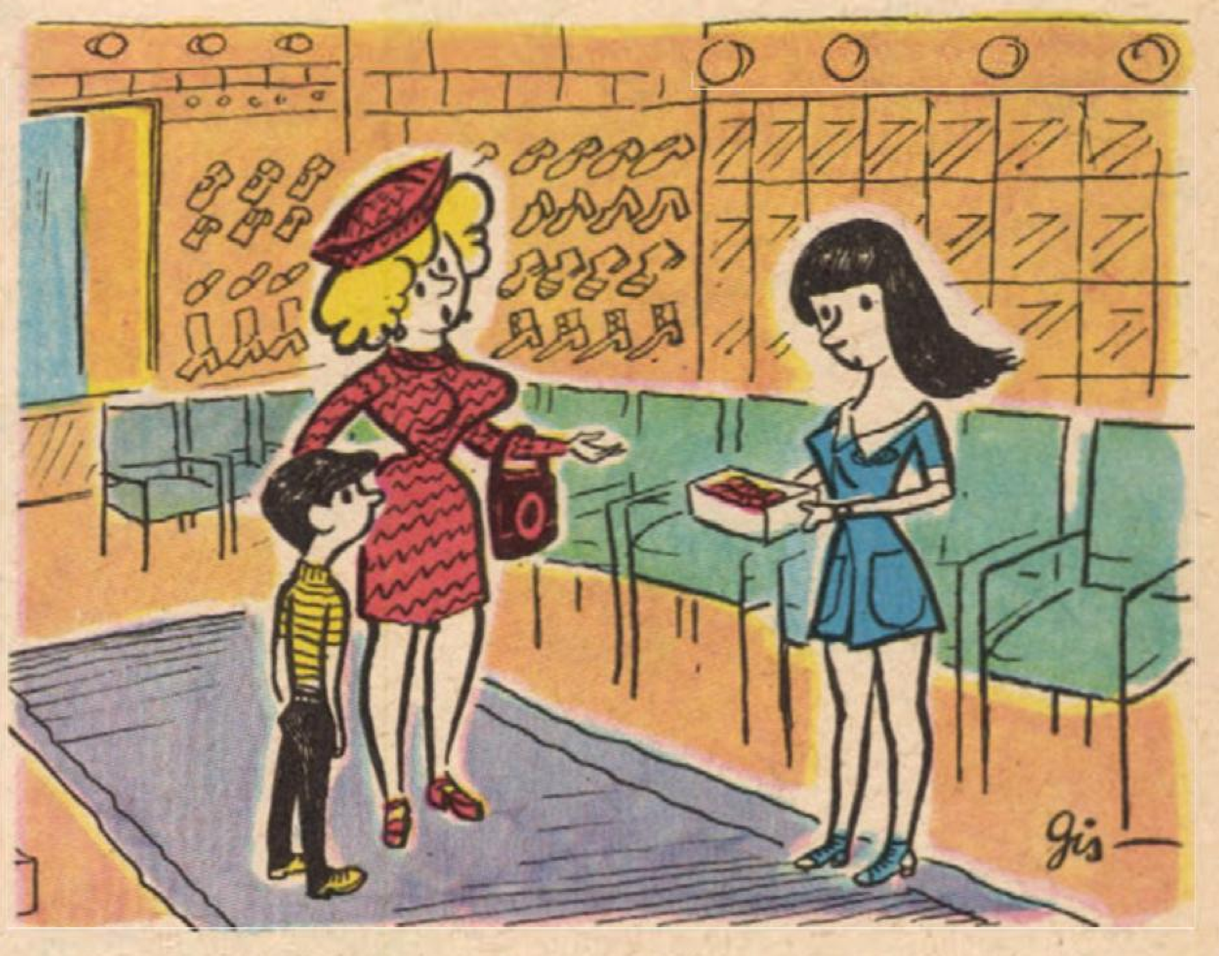

– Pistike, azonnal bújjál ki a nadrágszáramból! . . .

GYORSJAVITAS

GYORSAN NŐNEK A GYEREKEK

– Harminckettes a gyerek lába, de mivel csak a jövő héten akarja felvenni az uj cipőt, adjon harminchármast . . .

TISZTESSÉGTELEN REKLÁM

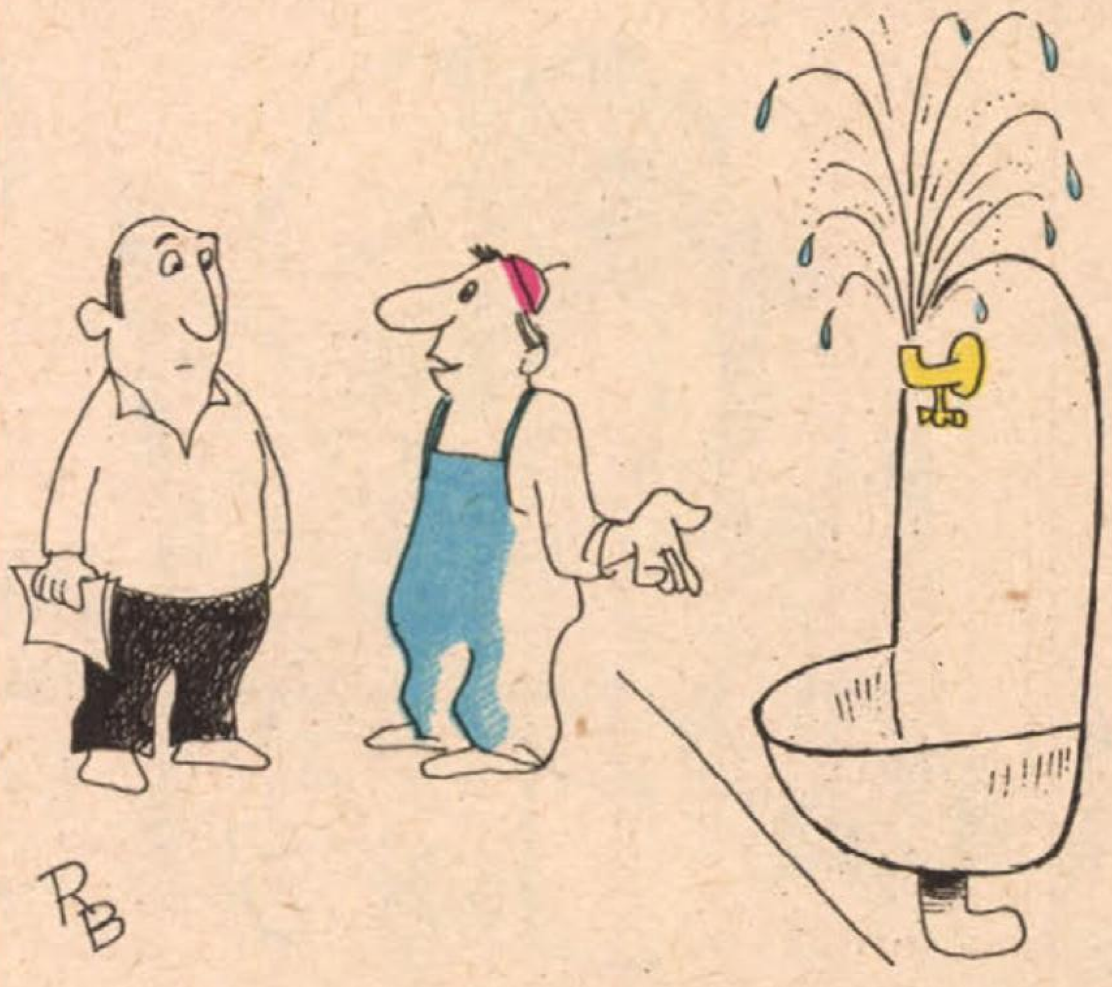
Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100, *142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-23 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

KONTÁRMUNKA

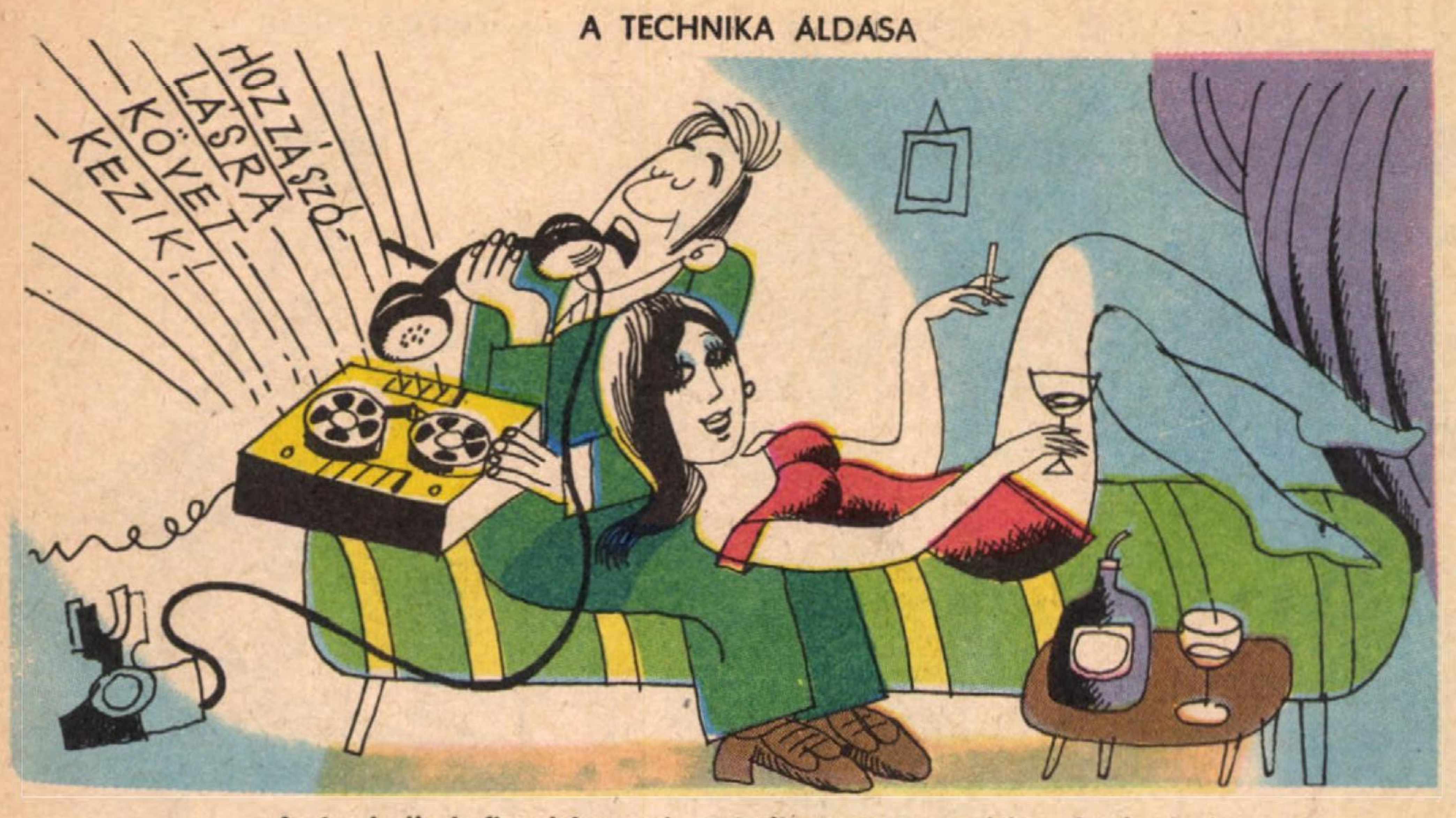
– Uraságod még nem látott szobaszökőkutat?

FEKETE HUMOR

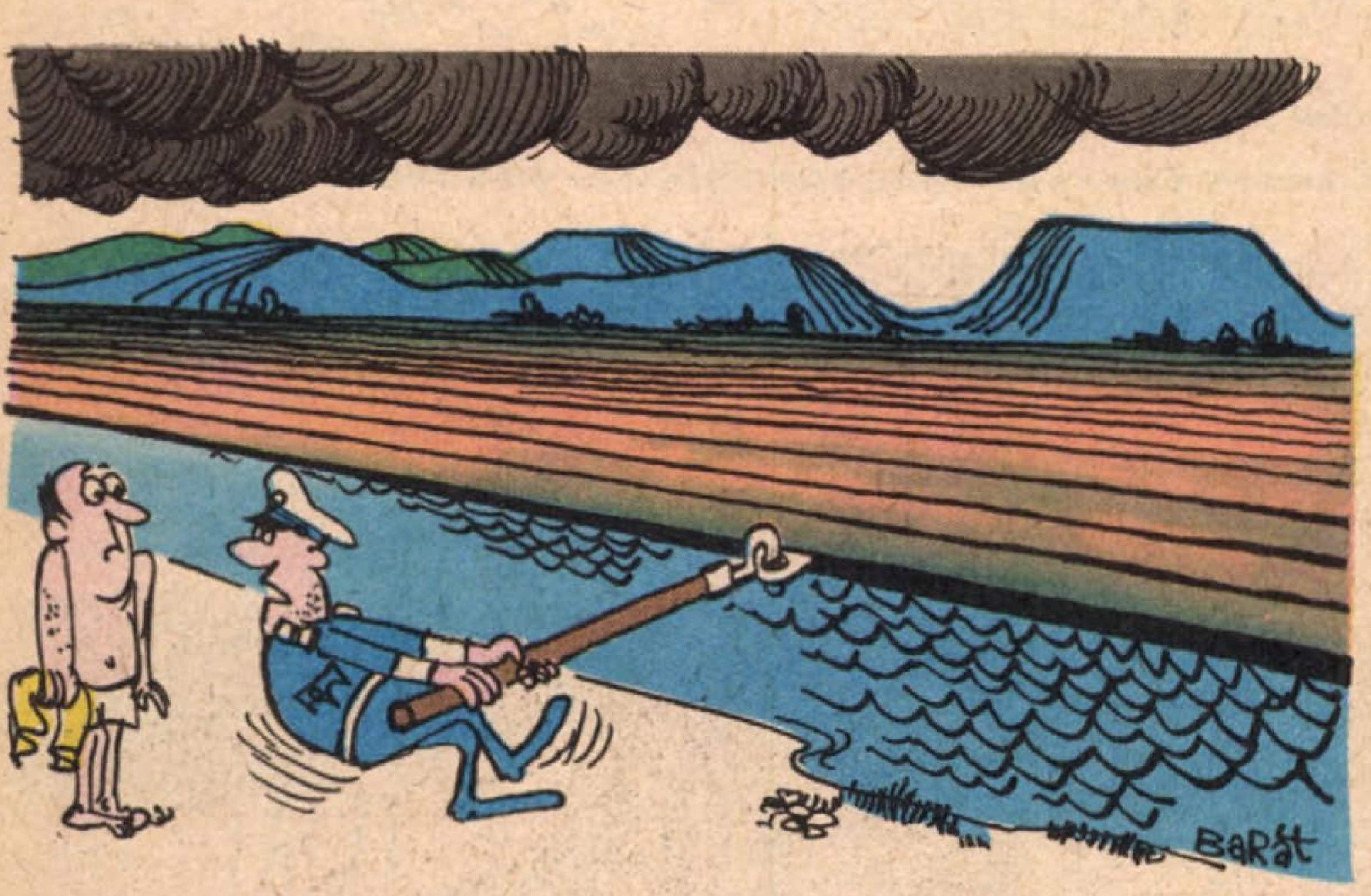

– Két laposelemmel működik . . .

A TECHNIKA ÁLDÁSA

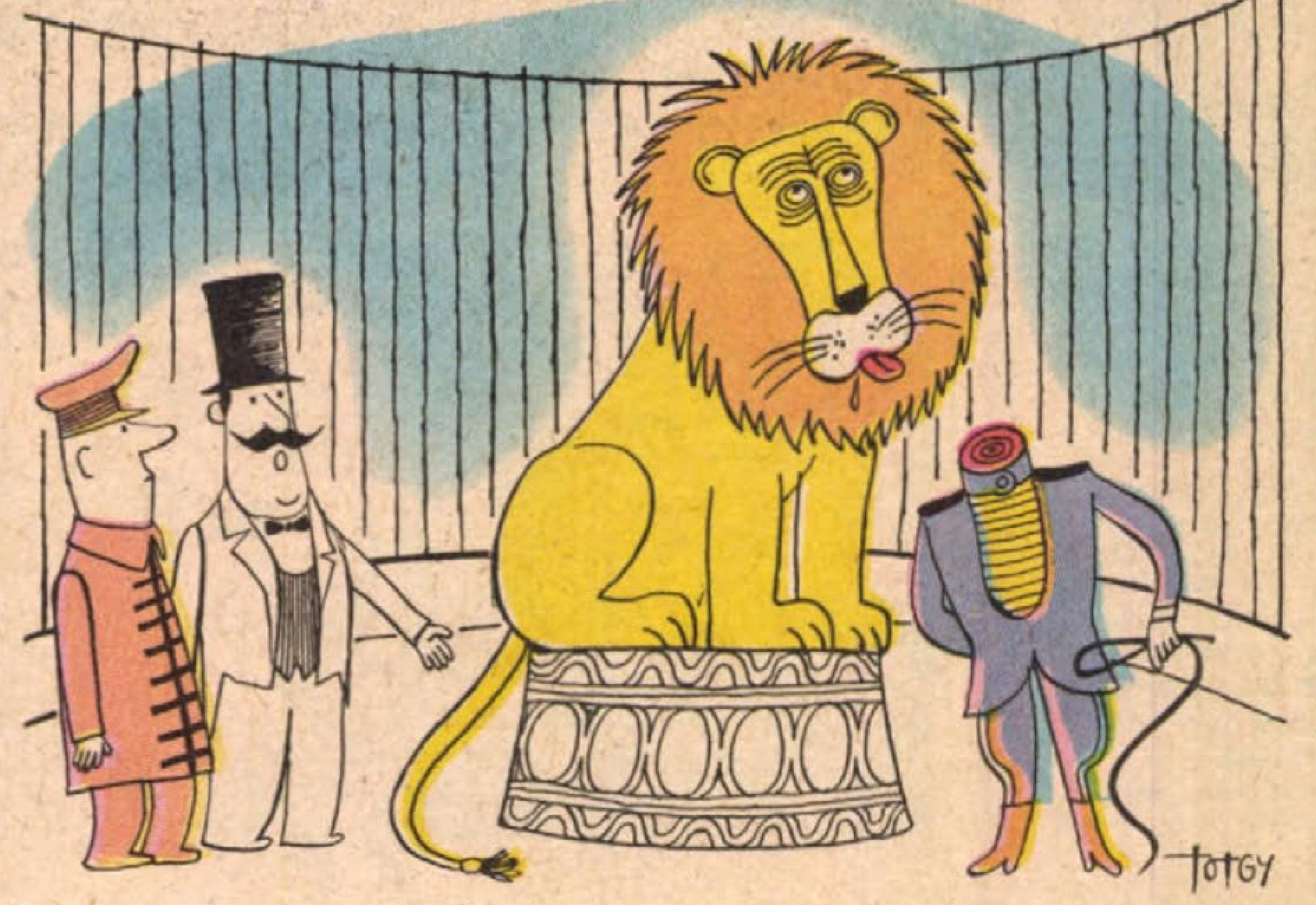

– Amint hallod, fiacskám, még mindig tart ez az átkos értekezlet!

HATHATÓS ÓVINTÉZKEDÉS A BALATONON

– Zárunk, kérem, vihar közeledik...

PRÓBAIDŐS IDOMÍTÓ

– Pedig milyen kitűnő ajánlólevelei voltak!

TRIBÜN

Játékvezetői vizsga Spanyolországban. Az elnök furfangos kérdést tesz fel:

— Mit cselekedne, ha a döntő pillanatban leszakadna a keresztléc és éppen a kapuvonalon állítaná meg a gólba tartó labdát?

— Azonnal értesíteném a megyéspüspököt — válaszol kapásból a jelölt. — Hogy rögtön szálljon ki a helyszínre, mert csoda történt.

Anders Gärderud, a kiváló svéd távfutó átruccant Amerikába, s ott egy fedettpályás versenyen rögtön ki is kapott Marty Liquoritól.

— Jövőre megint eljövök — mondta. — Addig megtanulok angolul.

— Tudja mit, cimbora — vágta rá egy nagyon udvarias újságíró. — Inkább futni tanuljon meg.

* * *

Pontosan húsz éve, hogy Roger Bannister megfutotta az „álommérföldet", először ért el négy percen belüli eredményt ezen a távon. Az évforduló közeledtével megkérdezték, hogy ma vajon mit sportol?

— Fogócskázom a kisfiammal — mondta a mester.

A ciprusi bajnokság élén egyenlő pontszámmal és egyenlő gólaránnyal állt az FC Olympikos és az FC Apel csapata. A szövetség vezetőinek remek ötlete támadt. Megkérték az arra portyázó Moszkvai Szpartakot, hogy játsszék egy-egy félidőt a két csapattal, s amelyikük jobb eredményt ér el a vendég ellen, az lesz a bajnok.

Eredmények: Szpartak—Olympikos 4:1, Szpartak—Apel 4:1.

* * *

Jenny Turral-ról, a 800 m-es és 1500 m-es női gyorsúszás ausztrál világrekorderéről közöl cikket a Swimming World. A cikk címe módfelett jellemző:

„14 éves és még mindig az élvonalban van!"

(p. p.)

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

